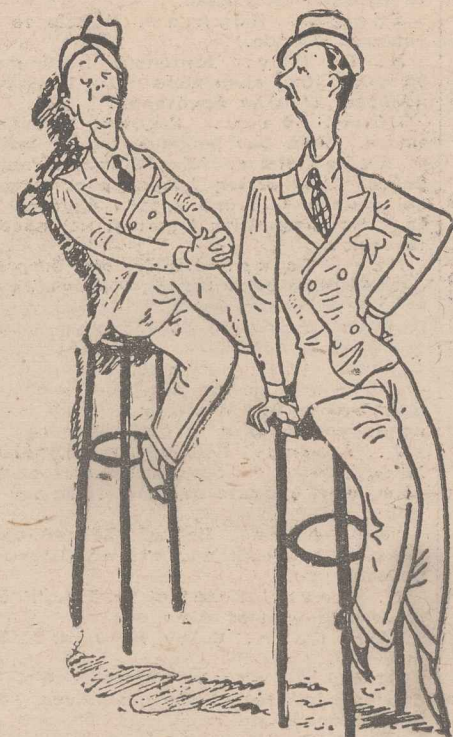

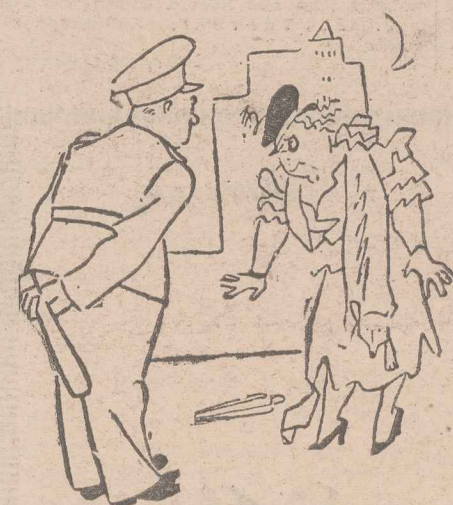
ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Η πολιτική του ποτηριού

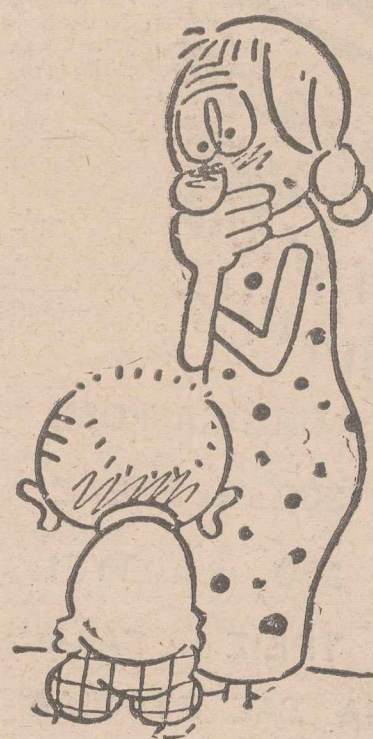
—Η Εύρωπη, αγαπητέ μου, περνά πο-
λύ κρίσιμες στιγμές!
—Τό ξέρω. Δεν βρίσκεις ούτε ένα αν-
θρώπο να σε δανείσει ένα κατοστάρικο.

Ματαία έλπις

—Περιμένετε κανέναν, δεσποινίς;
—Μάλιστα, κύριε πόλισμαν. Περιμέ-
νω κανένα έλικά να μου μιλήσει.

Στορνή

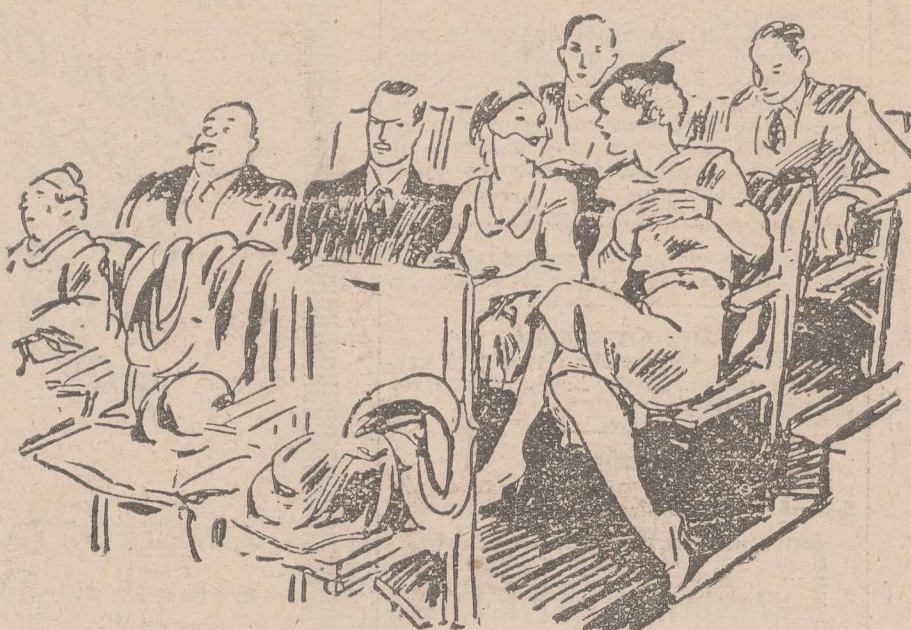
—Δεν θα θύγης το απόγευμα, Κωστά-
κη;
—Οχι. Θα μείνω στο σπίτι για να βοη-
θήσω τον μπαμπά να μου λύσει ένα πρό-
βλημα.

Μοντέρνες Άρτέμιδες

Η ωραιότατη αμερικανική ηθοποιός του κινηματογράφου Τζέιν Ούάσμπορν
βγαίνει καθημερινώς περίπατο εις τα περίχωρα του Χόλλυγουντ συνοδευο-
μένη από τα δύο θαυμάσια λυκόσκυλά της, που προκαλούν τον γενικόν θαυ-
μασμόν. Τα δύο σκυλιά συνοδεύουν παντού τὸν ἀστέρα, ὁ ὁποῖος τὰ θεω-
ρεῖ μασκώτ και δὲν πηναίνει πουθενά ἀν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τὰ δύο ὡ-
ραϊότατα αὐτὰ ζῶα

Γυναικεία πολιτική

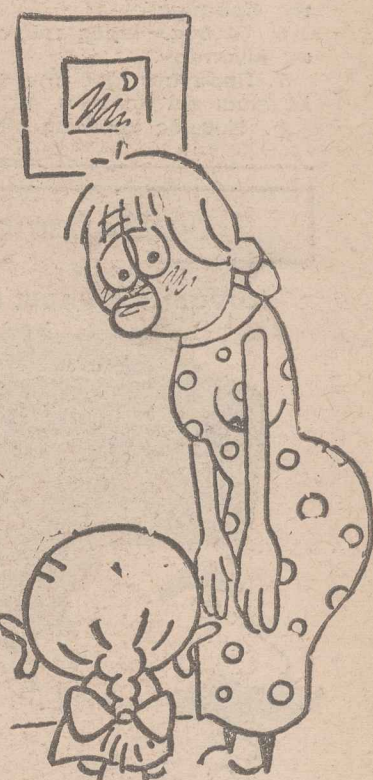
—Ο άντρας μου εἶνε ὑπὲρ τοῦ εἰρήνι καὶ διακανονισμοῦ. Οἱ φίλοι του δμῶς
εἶνε μᾶλλον ὑπὲρ τῶν πραξικοπημάτων

Εύκολη λύσις

—Βλέπεις αὐτὸ τὸ ἱνστιτούτο καλλο-
νῆς; Μπαίνεις με μιά ἀπελπιστικὰ ἀ-
σχημη γυναίκα καὶ θγαίνεις με μιά
καλλονή.
—Εἶνε θαῦμα!
—Οχι καὶ τόσο περίεργο. Ἔχουν μέ-
σα τίς ωραιότερες νοσοκόμες τοῦ κό-
σμου.

Δυσπιστία

—Ἄν δὲν καθήσης φρόνημη, δὲν θα
σοὺ δώσω πουτίγγα.
—Νά τὴν δοκιμάσω πρώτα.

Παλαιά ννωριμία

—Κύριε, μόλις δύο μέρες με γνωρίζε-
τε κι' ἀμέσως μου κάνετε πρότασιν γά-
μου;
—Δεσποινίς, εἶς γνωρίζω πρὸ πολλοῦ.
Εἶμαι ὑπάλληλος τῆς Τραπεζῆς ὅπου ὁ
πατέρας σας ἔχει κατοθέσει τὴν προίκα
σας.

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 1937 — ΕΤΟΣ Α' — Ἀριθμὸς φύλλου 20. — ΔΡΑΧΜΑΙ 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ
ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Γραφεία: Σταδίου 23

ΑΘΗΝΑΙ : ΕΤΟΣ 1ον.

Αριθμός φύλλου 20

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Ν. Γ. ΟΚΤΩΡΑΤΟΣ

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ
10

Μαρτίου 1937

Τιμή φύλλου δραχ. 2

Αριθ. τηλεφώνου 31909

Τῆς ἐποχῆς

Η ΚΙΚΗ

Ἡ Κικὴ, ἡ μοδιτρούλα τῆς γειτονιάς, ἡ μονακριπὴ κόρη τοῦ κυρ Σπύρου τοῦ μπαλάντζα καὶ τῆς κυρᾶς Σταμάτας τῆς πρώην πλύστρας καὶ νῦν περὶ τὰ... οἰκτικὰ ἀσχολουμένης ἦταν στὶς δόξες τῆς. Ἀπὸ δὴ κι ἓνα μῆνα κατεγίνετο ἡ δόξα τὴν τουαλέττα τῆς, γιὰ τὸ χόρο ποὺ θὰ δύναντο στὸ καφεζαμπουάν τῆς γειτονιάς τῆς καὶ ποὺ διοργανοῦτο ὑπὸ τῆς ὁμάδος «τὸν καλὸν παιδιὸν» «Τρεῖς κι' ὁ κούκκος». Ἐτρεμαν τὰ μακιγιαρισμένα δακτυλάκια τῆς Κικῆς ἀπὸ ἱερὴ συγκίνησι, καθὼς ἔπαιναν τὴν βελόνα, ποὺ πότε-πότε τὰ τοιμπούσαν καὶ τὰ μάτωνε. Ἡ μαμά τῆς καθόταν δίπλα τῆς γιὰ νὰ τῆς δύνῃ τὶς συμβουλὲς τῆς, ἐνῶ ἠχοῦσαν ἀπὸ μπαλῶν τῆς κάλτσας τοῦ κυρ Σπύρου ποὺ, ὁ εὐλογημένος διαρκῶς στὴ φτέρνα τῆς ἐξοίχιζε. Καὶ ὁ κυρ Σπύρος; Ἀὐτὸς ἐτοίμαζε τὰ μεταξωτὰ γοδακία, ποὺ θὰ χάιδευσαν τὰ τρυφερὰ ποδοράκια τῆς κορούλας τῆς. Μεταξωτὰ γοδακία! Πὸς ἦσαν δυνατόν νὰ διακριθῇ ἡ Κικὴ στὸ χόρο, τὸν «Τρεῖς κι' ὁ κούκκος» χωρὶς μεταξωτὰ γοδακία; Κι' ἔπειτα, ἐφ' ὅσον ἡ κόρη τοῦ ἔρρασε μεταξωτὸ ποτανοῦν — τι φουστάνι, καλὲ, τουαλέττα, ὀλόκληρη, ποὺ τοὺς εἶχε στοιγίσουν... τριῶν ἡμερῶν ἠυστεία — πὼς μοῦρουσε ν' ἀφήσῃ τὰ ποδοράκια τῆς χωρὶς μεταξωτὰ γοδακία;

Ἐπὶ τέλους ἦλθε κι' ἡμέρα τοῦ χοροῦ, ποὺ ἐδόθη ὑπὸ τοὺς ἤχους λαϊκῶν ὀργάνων — τὸ πρόγραμμα ἀνέγραφε «ὀρχήστρα κληρίης» — ποὺ κατέφταναν νὰ παίζου ἀρκτεῖ — κατὰ ἄλλους τοὺς μοντέρνους ἐμπροστικίους χορούς. Οἱ ὀργανοπαῖκες γινώσκονται στὴ γειτονιά: Ὁ Σταμάτης ὁ ἀλλοθωρὸς, ὁ κούρεος, ποὺ εἰπαίε περιφάνια σαντοῦρι, τόσο περιφάνια, ποὺ θὰ τὸν ζήλευε καὶ ὁ Κορτιά, ἀν' ἤξερε σαντοῦρι... Ὁ Ἀντρέας, ὁ χασάπης, τὸ μπουζούκι. Ὁ Μίμης ὁ φουτίκας, τὸ κλαρινό. Καὶ ὁ Γιάννης, τῆς κυρᾶς Ἀνέττας τῆς καμῆς ὁ γιοιός, τὸ βιολί. Ὁ τελευταῖος αὐτὸς, ὅπως βλέπετε, μόνον ἐπάγγελμα εἶχε τὸ βιολί του, ποὺ τάχαποῦσε, ὅπως ἀγαποῦσε καὶ τὴ Κικὴ... ποὺ δὲν καταδεχόταν νὰ τοῦ ριχθῇ οὔτε ἓνα βλέμμα: «Γιὰ βιολιτζήδες εἰμαστε μετ — ἔλεγε — ἢ γιὰ ντοῦρο...».

Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ χοροῦ εἶχε φροντίσει, ὥστε ὁ χορὸς νὰ διεξαχθῇ μὲ παραδειγματικὴ τάξι καὶ σεμνοῦτητα. Καὶ εἶναι μόνον αὐτὸ, ἀλλὰ γιὰ νὰ δώσῃ κάποιο ἐπισημοῦτο τὸν σὺν χορὸ, ὁ ὁποῖος, ἀν δὲν ἀνεγράφετο στὴ κοσμικὴ κίνησι τῶν ἐφημερίδων, ἔπρεπε νὰ κινή κρότος τῶν γυναικῶν, εἶχε λαεῖο μὲ πλῆθυσά δωρα. Καὶ μόνον λαεῖο; Εἶχε καὶ τὴν ἐκλογὴ τῆς βασιλικῆς τῆς τοῦ χοροῦ τοῦ ὁμίλου. Ὅλοι καὶ ὅλες περιέμεναν μὲ πραγματικὴ ἀνεία, ὅχι μόνον τὴν ἐκκῶδευσι τοῦ λαεῖου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκλογὴ τῆς βασιλικῆς τοῦ χοροῦ. Γιατὶ οἱ νέοι ἐνδιέφεροντο ἄλλοι μὴν γιὰ τὴν ἀδελφείαν καὶ ἐξοδελφείαν τοὺς καὶ ἄλλοι ποὺ ἦσαν οἱ περισσότεροι, γιὰ τὴν φιλέα τους. Μὰ μόνον οἱ νέοι; Μήπως οἱ γυνεὲς πῆγαναν πίσω; Καὶ οἱ ἐνδιαιφερόμενοι; Αὐτὲς οὐκοῦν σὺν ἀπὸ συγκίνησι, ὅλες δὲ, γιὰτὶ ὅλες καὶ κάθε μίαν χωριστὰ εἶχαν τὴν βεβαιότητα, πὼς θ' ἀνακηρυχθόν βασιλισσες, καθὼς χόρευαν μπερβάντα τὰ πόδια τους, ποὺ ἔτρεμαν, καὶ ἐπατόντο ἀπὸ τοὺς κοσμητικὰς τους.

Τὸ βράδυ τοῦ χοροῦ μὲ τὴ μεταξωτὴ τῆς τουαλέττα, ποὺ τὸν νεκολλετῆ τῆς ἄφινε νὰ φαίνεται μέρος τοῦ στήθους τῆς ἦταν οὐστὴ κουκλιέται. Ὅλες τὴν κιντοῦσαν μὲ ζήλοφθονα μάτι. Ὁ Γιάννης — ὁ μαζορ — ἀπὸ τὴ συγκίνησι τοῦ ὄψετο τὸ δόκτωρ, ποὺ νὰ παίζῃ μὲ παραφάνεια, κατὰ τὸν στεναγμὸν, ποὺ ἡ σκαρὴ Κικὴ δὲν τὸν ἀντελήθη ὅτι ἔκανε πὺς δὲν ἀντελήθη. Ὁ Γιάννης, μόλις εἶδε ἔτσι τὴν Κικὴ, ἀρχίως νὰ βεβαιωνεὶ πὺς αὐτὴ θὰ ἀνεκρίσει ὁρῶστο βασιλισσα. Τέτοια δὲ ἦταν ἡ βεβαιότης του, ὥστε ἄφινε νὰ ξεσποῖν στὸ βιολί του — ἰδίως τὴν ὥρα τὸν τανγὸ — τὰ πὺς μεθυστικὰ μυστὰ. Καὶ ἡ βεβαιότης του αὐτὴ δὲν διεψεύσθη. Γιατὶ πρῶτα κι' ἡ Κικὴ ἔπειτα ἀπὸ ἀνεγκλίσεις καὶ μικροκαυστάκια μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀνηγορεύθη βασιλισσα τοῦ χοροῦ. Ὅλοι καὶ ἰδίως ὁ Γιάννης τὴν ἀνέκριναν. Ὁ Γιάννης μάλιστα μόνον ποὺ δὲν ἐσποῖε τὸ βιολί του, τόσο εἶχε ἐνθουσιασθῇ. Τῆς Κικῆς — ἀφοῦ ἦταν πιά βασιλισ-

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

ΠΟΙΟΙ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ

Ἡ προθεσμία πρὸς ἀποστολὴν ἔργων, γιὰ τὸν φιλολογικὸν διαγωνισμό τοῦ «Εσπερου», ἔληξε μὲ τὴν τελευταία ἡμέρα τοῦ περασμένου μῆνα. Στὸ διαγωνισμὸν αὐτὸ διηγήματος καὶ τραγουδιοῦ, ἐστὶν ἔργα οἱ κάτωθι, τὸν ὁποῖον σημειώνουμε τὰ ψευδώνυμα. Ἄν ὑπάρχουν συνεργάται μας, ποὺ ἐστὶν ἔργα καὶ δὲν ἴδουν τὸ ψευδώνυμόν τους, παρακαλοῦνται νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ. Τὸ ἀποτέλεσμά του θὰ δημοσιευθῇ στὸ πρῶτο φύλλο τοῦ Ἀπριλίου.

Μεταφορελῆς, Ἡλιοσάκεμπα, Μ. Μ. Κ. Ἀλμαλῶτης, Νουταλγὸς Α', Ἰπποκρίτης, Τροβαδούρος, Μιχαῖλ Ἀλκίης, Κ. Ο. Ἀθροσινός, Ἀθηναῖος, Τσοπανόπουλος, Α. Ω., Λόης Ἀλκίης, Θεσσαλονικτὴρ, Διαμαντῆς Παυλῆς, Κώστας Ἀλκίης, Κ. Καίσαρ, Ἀδὴν, Φανταστικτὸς Φ. Φ. Βάσας Φυλῖο, Φαραῶ, Βασίλειος Γλυκίς, Ἰάσαν Ν. Ζ., Φοῖβος Ἐφθῆος, Ἀπόδοτος, Νέβας, Μ. Μιχαῖλης, Ἀμ. Σ. Τ. Ε., Ἀμάραντος, Ἀθῶς Πάλλας, Ἀτζέλο, Νουταλγὸς Β', Τάκης Τάκης, Τόμος Κύρου, Ὑψιπέτης Ἀέτος, Ἀρχιεπιστῆρις, Λουκιζιάνης, Α. Κακούρης, Μαέστρος, Μ. Γραντινιῶτης, Ἀρῆς Γ. Κλων, Πάβελ Σόντζερ, Νέας, Πενεκράτης, Κοκουῖτης, Χάρης Πηνυάτος, Νίκος Μασῆς, Ἀπογοητευμένος, Νότης Δελῶς, Μυστικὸν Ἀρχεῖον, Ἀμπλετ, Ράας, Ἀνώνυμος, Α. Δανάος, Ἀπογευματινός, Ἀρῆς Λυρικὸς, Μ. Κράλλη, Γ. Ε. Κ., Ἀλκίης Ἰων, Λάζαρος Λεμέσης, Γ. Ἀ. Γιάννης, Ἀνθῆς Ἀνθῶ, Μιμινά, Τζιμ Ἐρβ, Φ. Στέφανος, Ἀς Ἀς, Μήκης, Περσαστικός, Π. Βέργας, Φώτος Ἀστέρης, Δ. Χρύσης Ἀντιβασίλης, Ράβδος, Μιχαῖλ, Ἀλμπρος Κρίνος, Νουταλγὸς Γ. Ἐσπερος Α', Γ. Μάγδος, Πλάτων Γελαστός, Στέλιος Καλαγάρης, Λούλης Μαχάργης.

Στὴς τέχνες τὶς σφαίρες

ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΙΣ ΚΑ ΤΕΧΝΗ

Ὅταν ἡ ψυχανάλυσις ἐξετάζῃ ἓνα μεγάλο καλλιτέχνη, δὲν τὸ κάνει μὲ σκοπὸν νὰ ἀμυρώσῃ τὴν αἰγλήν τῆς δόξης του μὲ τὸ φαινόμενα τῆς περιεκτικότητος τοῦ κατωτέρου ἀνθρώπινου ὄντος, τοῦ ὁποῖου ἀποτελεῖ τὴν ἀποδοτικὴν καὶ νοσηρὰν τὴν ἐκδηλώσιν.

Εἶνε γενικὰς παραδεξιμὸς ἡμερᾶς ὅτι ἡ τέχνη δὲν εἶνε τίποτα ἄλλο ἀπὸ ἓνα ποσοστὸν τῆς Libido, ποὺ ἀναλόγως τῆς δραστηριότητος τοῦ ἀνθρώπου ἐκδηλώνεται εἴτε ὡς πνευματικὴ δημιουργία, εἴτε ὡς τέχνη. Εἶνε δὲ Libido ἡ ἐνέργεια τὸν ἐνδοτικῶν, θεωρουμένων ὡς ποσοτικὸν μέγεθος, ποὺ ρυθμίζει τὴν σεξουαλικὴν κατὰστασιν ἐνὸς ἑκάστου ἀνθρώπου. Ἡ ψυχανάλυσις ἀγέτικος μᾶς λέγει: «Αἱ σχέσεις μεταξὺ σεξουαλικῆς καὶ πνευματικῆς παραγωγικότητος μᾶς ἐξηγοῦν τὸ περίεργον γεγονός, ὅτι τὴν θέσιν τοῦ καθαρῶς γενεσιολογικοῦ ἐνδοτικῶν, εἶνε δυνατόν νὰ τὴν πάρουν ὡρισμένην ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν ἐνέργειαν.

Ἄς ἀκούσουμε: Κάθε ἀνθρώπος ποὺ ξεφεύγῃ ἀπὸ τὴν ἐνδοτικὴν ἐνέργειαν, ποὺ ἐξορᾷ ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν ἐνέργειαν, εἶνε ἐκκεντρίκωτος ἢ καὶ ἰδιώτης ἐξωτερικῶν, εἶνε ἓνα εἶδος ἀκινδύνου τρελλοῦ. Μέχρι σήμερα λοιπὸν, ἀπεδιδάμεν τὴν ἰδιότητα αὐτὴν σὲ χιλίες διὰ αἰτίες. Ἡρῶν δὲ οὐκ ὀφείνεται εἶναι: Ξερετε ἀπὸ ποῦ προέρχονται ὅλα αὐτά; Ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ἐνδοτικῆς ζωῆς σας. Δὲ ἐξορᾷ μόνον ἀπὸ τὴν ἰδιώτην ἐνδοτικὴν ζωῆς σας, δὲ ἦσαν δυνατόν ἡ ψυχανάλυσις νὰ μείνῃ ἀδιέφορος πρὸ τοῦ φαινομένου τῶν διαφόρων καλλιτεχνῶν, οἱ ὁποῖοι τοιαύτας καὶ τοιαύτας ἰκανότη-τας παρουσιάζουν.

Παίρνει λοιπὸν ἡ ψυχανάλυσις τὸν καλλιτέχνην καὶ τὸν ἐξετάζει ὡς ἀνθρώπου. Εἶς τὸν ἀνθρώπινον χαρακτῆρα του, ἀνακαλύπτει μίαν καὶ μόνην τάσιν, ἐξωτερικὰ ἀνεπτυγμένην. Κάθε τάσις ἐνδοτικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀνεπτυγμένης, ποὺ πρῶτον ἐνδοτικῶς σεξουαλικῶς ἐνδοτικῶς, ὥστε ἐκπροσωπεῖ μίαν ὀλόκλη-ρον πλευρὰν τῆς γεννητικῆς ὑποστάσε-ος τοῦ ἀτόμου. Ἡ ψυχανάλυσις λοιπὸν τὴν πλευρὰν αὐτὴν ποὺ καλλιτέχνης, ἐρευνᾷ καὶ μᾶς κατατοπίζει πλήρως ἐπὶ τῆς ἀφορμῆς, ποὺ ἐξορᾷ εἰς τὴν ἐκδηλώσιν τῆς τάσεως, ἥτις ἐκδηλώθη ὑπὸ μορφῇ τῆς ζωῆς. Εὐδριεῖς ἀξίον μελέτης τὴν ὑπάρ-χουσαν ἀπόστασιν μεταξὺ τῆς ἐξωτερικῆς ἢ τῆς φυσιολογικῆς κατὰστασε-ος του καὶ τῆς ἐνδοτικῆς, ποὺ παρου-σιάζεται διὰ τῆς τέχνης του. ΔΩΡΟΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΡΩΔΗΣ

Παρατηρήσεις

ΤΑΒΕΡΝΕΣ

«Ἄν ἔλειπαν καὶ οἱ ταβέρνες, οἱ Ἀθη-ναῖοι θὰ περνοῦσαν κακὰς καὶ ψυχρὰς Ἀποκρίνας. Οἱ χοροὶ ἔξέπαιαν. Ἄλλοι ἐ-σθυσαν καὶ ἄλλοι, ποὺ γίνονταν διὰ νὰ εἰσπράξουν τὰ Σωματεῖα ποὺ τοὺς κά-νουν κᾶτι, γιὰ νὰ περάσουν τὸ οἰκονο-μικὸν ἔτος των, δὲν ἔχουν μῆτε κέφι, οὔτε ζωρότητα. Καὶ πὼς εἶνε δυνατόν νὰ ἔχουν. Ἐνα μπουκάκι κρασί καὶ πέντε ψωραλέα μῆλα φθάνουν τὰς διακο-σίας δραχμάς. Καὶ μὲ μισὴ ὀκτὸς κρασί, οὔτε ὁ ὀρρετικὸς μῆας παρὰς δὲν ἐρέ-γεται. Ἐταὶ τὸ κέφ, δὲν ὑπάρχει. Γιατὶ κέφι χωρὶς πιστό, δὲν γίνεται. Ματαίως λοιπὸν ἡ τέχνη σκαρπᾷ τὸν τρελλοῦς ἡ-χους τῆς, στὶς σάλες τῶν «ἐρηρῶν» Ἀ-θηναίων. Στροβιλίζονται τὰ γευγάρια, εἶται ὅπως σὲ μίαν σάλα χοροδιδασκα-λείου ποὺ παραδίδει μαθήματα καὶ δι-δουν ραντεβὸ γιὰ τὴν ἄλλη μέρα, σὲ κάποια σπηρα. Ἐκεῖ τὸ κρασί καὶ ἡ ἀ-γάπη, θὰ τοὺς ἀποκημιώσουν γιὰ τὴν ποιητὴν τῆς «χορευτικῆς ῥαβδός».

Ἀντίθεσι πρὸς τὰ νεκροταφεῖα τῶν χορῶν, παρουσιάζουν οἱ ταβέρνες. Τὸ Σαββατοβράδυ, ποὺ στὶς χορευτικὰς σά-λες ἐπεκράτει θουδαμάρια, ἡ Πλάκα ἐ-καίετο. Πέραν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, ἐξη-ρατοῦσε καὶ τῆς καλοκαιρινῆς ἡραδίας, τὰ πεζοδρόμια τῆς ἴσαν γεμάτα παρῆες πινόντων καὶ εὐδομούντων, ἐνῶ οἱ δρό-μοι τῆς εἶχαν μεταβληθῇ σὲ μυστικὰς ἀ-πέραντες. Γνωστοὶ καὶ ἀγνωστοὶ ἐχό-ρευαν ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν ρομειῶν, ποὺ στολισμένες μὲ ψεύτικα ρόδα κατακό-κκινα, ἄφιναν τοὺς στεναγμούς καὶ τοὺς ὀργισμούς τῶν τραγουδιῶν τῆς μόδας, νὰ γιομίζουν τὴν ἀτμόσφαιρα.

Ἐταὶ νὰ φηγοῖν — ἐπέναντι ἡ μὴ κάτω ἀπὸ τὴν δεξιὰν διεκδύσαν τοὺς μαζοτρῶν — συγχρονισμένου καὶ αὐτοῦ, χωρὶς ἀφελείας καὶ ἐλῆα. Μουτάκι εἶ-χε θέσσει, ἀλλὰ ψεύτικο, χάριν τῆς Ἀ-ποκρίνης...

«Θὰ σ' ἐκδικήθῃ ὅπου καὶ νάσαι» — ἀπειλοῦσε ἡ ἄλλη.

«Ἄποψε ὄχι...» — ἡ τρίτη.

«Ἔξ μιν...» — ἡ τέταρτη.

Καὶ ἡ συνέχεια εἶνε κατὰ παρόμοιο:

«Θὰ σὲ σφάξω» — «Θὰ σὲ φάω» — «Θὰ σὲ σκοτώσω»...

Καὶ τὸ γλέντι ἀνάθε, κάτω ἀπὸ τὰς ἀνθρωποφάνους αὐτὰς διαθέσεις τῶν ποιητῶν τῶν τραγουδιῶν τῆς μόδας, ποὺ ἀν δὲν ἀνταποκρίνεται στὴν πραγματι-κότητα, ἀνταποκρίνεται ὁμως στὰ ἐν-διθέτα αἰσθηματικά τὰν διασκεδάσων.

Πάντως τὸ γλέντι ἀνάθε, βοηθοῦσε τῆς ἐξωτερικῆς ρετινάς τοῦ ἀνθρώπου τῆς συν-θῆς — φηγοῦντο γὰρ καὶ εὐσεβότατοι. Δὲν ἐγλυττοῦσαν ὅμως ἡ Πλάκα μόνον. Ὅλες οἱ ταβέρνες εἶχαν πένια. Καὶ ἀ-κόμη οἱ ταβέρνες καὶ οἱ μπουκά τοὺς κα-λὸν κόσμου. Ἀπὸ τῆς Μονμάρτρη καὶ τοῦ Λατίν, ἔως κάτω στοῦ Σιλιβάν, ὑπὸ τοὺς προπόδας τοῦ Ἱεροῦ Βράχου καὶ τῆς «Μιμῆρας» μὲ τὴν βομβασίαν Ἀπο-κριτικῆς τοιχογραφίας τῆς, ἀκούη καὶ τὴν ὀνομαστὴν ταβέρνα τοῦ Βαλασμή (πρῶην Γκανῶ) στὸ Παλὸν Φάληρον, ποὺ συγκεντρώνει καὶ πολλοὺς Ἀθηναίους καὶ Ἀθηναίους.

Καὶ καταστάλαγμα δίων αὐτῶν τῶν ἐξορῶντων ἀπὸ τὴν ἐνδοτικὴν ἐν-έργειαν καὶ παρουσιάζει διαφορὰς μανί-ας ἢ ἐκκεντρίκωτες ἢ καὶ ἰδιώτες ἐξ-ωτερικῶν, εἶνε ἓνα εἶδος ἀκινδύνου τρελ-λοῦ. Μέχρι σήμερα λοιπὸν, ἀπεδιδάμεν τὴν ἰδιότητα αὐτὴν σὲ χιλίες διὰ αἰτίες.

Ἡρῶν δὲ οὐκ ὀφείνεται εἶναι: Ξερετε ἀπὸ ποῦ προέρχονται ὅλα αὐτά; Ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ἐνδοτικῆς ζωῆς σας. Δὲ ἐξορᾷ μόνον ἀπὸ τὴν ἰδιώτην ἐνδοτικὴν ζωῆς σας, δὲ ἦσαν δυνατόν ἡ ψυχανάλυσις νὰ μείνῃ ἀδιέφορος πρὸ τοῦ φαινομένου τῶν διαφόρων καλλιτεχνῶν, οἱ ὁποῖοι τοιαύτας καὶ τοιαύτας ἰκανότη-τας παρουσιάζουν.

Παίρνει λοιπὸν ἡ ψυχανάλυσις τὸν καλλιτέχνην καὶ τὸν ἐξετάζει ὡς ἀνθρώ-που. Εἶς τὸν ἀνθρώπινον χαρακτῆρα του, ἀνακαλύπτει μίαν καὶ μόνην τάσιν, ἐξ-ωτερικὰ ἀνεπτυγμένην. Κάθε τάσις ἐν-δοτικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀνεπτυγμένης, ποὺ πρῶτον ἐνδοτικῶς σεξουαλικῶς ἐνδοτικῶς, ὥστε ἐκπροσωπεῖ μίαν ὀλόκλη-ρον πλευρὰν τῆς γεννητικῆς ὑποστάσε-ος τοῦ ἀτόμου.

Ἡ ψυχανάλυσις λοιπὸν τὴν πλευρὰν αὐτὴν ποὺ καλλιτέχνης, ἐρευνᾷ καὶ μᾶς κατατοπίζει πλήρως ἐπὶ τῆς ἀφορμῆς, ποὺ ἐξορᾷ εἰς τὴν ἐκδηλώσιν τῆς τάσεως, ἥτις ἐκδηλώθη ὑπὸ μορφῇ τῆς ζωῆς. Εὐδριεῖς ἀξίον μελέτης τὴν ὑπάρ-χουσαν ἀπόστασιν μεταξὺ τῆς ἐξωτερικῆς ἢ τῆς φυσιολογικῆς κατὰστασε-ος του καὶ τῆς ἐνδοτικῆς, ποὺ παρου-σιάζεται διὰ τῆς τέχνης του. ΔΩΡΟΣ

ΟΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ
ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

Τέσσερες ἀκόμη ἐκφραστικοὶ

τύποι τῆς ἑλληνικῆς καλλο-
νῆς : 1) Ἡ Μαρία Στεφά-
νου, 2) Ἡ δὲς Ἀύρα Μανού-
σου, 3) Ἡ δὲς Ν. Μανουσίου,
καὶ 4) Ἡ δὲς Μ. Σκουρλή.

(ὁπὸ Σανθῶκη)

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

ΕΝΑ ΙΝΔΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Στὰ παλὰ τὰ χρόνια, τὴν ἐποχὴ, ποὺ ὅλα τὰ λουλουδία τοῦ Ἀντεν στὶς Ἰνδίες ἦσαν κάτασπρα σὰν τὸ χιόνι, σὲ μίαν κοιλιά τῆς περιφερείας αὐτῆς εἶ-χε ἐγκατασταθῇ μιά φυλὴ, ποὺ ὁ ἀρχι-γὸς τῆς εἶχε μὰ κέρη τὴν Κοῦζι, τὴν πειρὸ ὁμορπὴ κοπέλλα ὁ ὅλες τῆς Ἰν-δίας.

Μία μελαψή, ὅς δεκάκι χρονῶν μὲ δύο μαῦρα μάτια γεμάτα ἐρωτικὰς φλό-γες, μὲ δύο κελὶν ὠρὰ καὶ πίο' ἀπ' αὐ-

τὰ δύο σειρές ἀπὸ κάτασπρα μαργαρι-ρια, τὰ δόντια τῆς Κι' ὅταν ἡ Κοῦζι μὲ τὸ βεῖο καὶ σφιχτὸν δεμένο κορμί τῆς ποὺ εἶχε γυαλιστε-ρὸ μελαψὸ κρῶμα, γελοῦσε, ἦσαν γλυ-καῖα σὰν τὸ λουτὸ σὰ μιά ζωτικὴ μορ-φή ἐνὸς οὐνεῖρου.

Ὅλοι οἱ πολεμι-στοὶ τὴν ἐζήλευσαν. Μὰ ὁ πατέρας τῆς σὺν ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς, διεκρίνε-ρος τῆς Κοῦζι θὰ γι-νότανε γυναικὰ ἐ-κείνου τοῦ νέου, ποὺ θὰ τῆς ἔφερνε γιὰ δῶρο ἓνα μαῦ-ρο λουλουδί.

Ἡ διακρίσει αὐ-τὴ ἔθεσε σὲ κίνησι πολλοὺς, ποὺ ἦθε-λαν νὰ κατακτι-σοῦν τὴν καρδιά τῆς Κοῦζι. Μὰ ἤξεραν πάλι, πὼς τὸ δῶρο ποὺ ζήτησε ὁ πα-τέρας γιὰ τὴν κόρη του, ἦταν ἀδύνατον νὰ θρεφθῇ. Σ' ὅλες τῆς Ἰνδίας τὰ λου-λουδία ἦσαν ἀσπρα, κάτασπρα.

Μεταξὺ τῶν ἀν-δρῶν, ποὺ ἔλυναν γιὰ τὴν γυναικὰ, θὰ μπορούσε νὰ κλέψῃ τὸ μαῦρο λουλου-δί τοῦ Ρούκα καὶ νὰ τὸ προσφέρει

στὴν Κοῦζι γιὰ δῶρο. Ἄγαποῦσαν τρελλὰ τὴν Κοῦζι κι' ἀ-περῶσαν νὰ θροῦνε τὸ μαῦρο λου-λουδί. Ὁ Ρούκα τράβηξε κατὰ τὸ θορ-ρὰ κι' ὁ Χουέλα κατὰ τὸ νοτιά.

Περᾶσαν πολλὰ φεγγάρια κι' ἡ Κοῦ-ζι περιέμενε ἀνύπανθη τὴν ἐπιστροφή-τῶν τῶν πολεμιστῶν. Μὰ μέσα στὴ μι-κρὴ τῆς καρδιά, ποὺ σκιρτοῦσε ἀπ' τὸ νεανικὸ σφρίγος, ἐζύρουσε ὁ Ρούκα καὶ γι' αὐτὸ ἤθελε μόνον αὐτὸς νὰ θρῇ τὸ σπάνιο δῶρο, ποὺ ζήτησε ὁ πατέρας τῆς.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ρούκα ἐπάλευε μὲ ἀνθρώπου, μὲ θηρία καὶ μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ κατακτήσῃ τὴν ὑπαρξί, ποὺ ἀ-γαποῦσε.

Ὑστερ' ἀπὸ πολὺ καιρὸ εὗρθε τὸ μαῦρο λουλουδί, ἀπάνω σὲ κατὰ φηλά κι' ἀπόκρημα βράκια. Κόντεψε νὰ γκρεματοσκιωθῇ καὶ νὰ χάσῃ τὴ ζωὴ του. Μὰ ἡ ἐλπίδα, πὼς εἶται μόνον θά-σσηγενε σπὴν ἀγκαλίαν του τῆς Κοῦζι, τοῦ ἔδωσε θάρρος κι' ἐγλύτισε.

Ὁ Χουάλα ὅμως δὲ μπόρεσε νὰ θρῇ τὸ μαῦρο λουλουδί καὶ γι' αὐτὸ ἐ-ζήλευσε τὸ Ρούκα. Ἐφῆσσε στὸ σημείο

ὁ Ρούκα. Ὁ ἀρχηγὸς ὅμως εἶχε δώσει τὸ λόγο του κι' ἔπρεπε νὰ τὸν κρατή-σῃ.

Στολικομένη μὲ τὰ νιορτὰ τῆς ἡ Κοῦζι καὶ περιστοιχιμένη ἀπὸ δώδεκα παρῆρες περιέμενε ληυμένη τὸν Χουάλα, ποὺ θάρκοταν γιὰ νὰ τὴν πάρῃ, καὶ νὰ τὴν κερῇ δικὰ του γιὰ πάντα.

Ἀκούσε τῆς φωνῆς τοῦ κόσμου ποὺ ἐπεφωτοῦσε τὸ Χουάλα κι' ἐσυλλογι-σθηκε τὸ Ρούκα.

Ὁ Χουάλα μῆκε μέσα περήφανος, κρατῶντας τὸ χερί του τὸ μαῦρο λου-λουδί καὶ τῆς τὸ προσέφερε.

Μὰ ἀξῆσαν οἱ ὑπερᾶνθρω

ΕΡΩΤΕΣ ΠΟΥ ΣΥΝΕΚΛΟΝΙΣΑΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΑΡΝΕΛ ΚΑΙ ΚΙΤΤΥ Ο' ΣΗ

Έτσι του πώς έτοι βέ-
λω». Η φράση που πι-
ταν νόμος για όλους
ακολουθούσαν τον θα-
ρυδωδη 'Ιρλανδό με-
τεδωδη ο' όλα τα κα-
θίσματα όπου καθόταν
οι οπαδοί του στη βου-
λη των Κοινοτήτων.
Αφού έδωσε τη διαταγή, ο Τόμας
Στιούαρτ Πάρνελ νύχισε στη θέση του
και κτύπησε μπράσο του. Το μυαλό του
ήταν κάπου μακριά από την θορυβώδη
αυτή συγκέντρωση.
Οι οπαδοί του ήσαν συνηθισμένοι ο'
αυτήν την ακίνησια του καθώς και όλη
ή 'Ιρλανδία που τον έδλεπε περισσό-
τερο σαν άγιο παρά σαν άρχοντα που
θα της ξανάβρινε την ελευθερία. 'Όποι-
ας τον κτύπησε θα νομίζε πως σκέφτε-
ται κάποιο μεγάλο πολιτικό ζήτημα.
'Όσοι τον ήξεραν καλλίτερα-άν και
κανείς δεν τον ήξερε τελείως-θα νό-
μιζαν πως λύνει κανένα πολύπλοκο κα-
θηματικό πρόβλημα ή σκεπτεται κά-
ποιο πρόβλημα στο έργο του. Κα-
νείς όμως δεν είδε το μικρό μιλιατά-
κι που συνεκέντρωσε όλες τις σκέψεις
του.

Πάνω του ήταν τυπωμένο ένα όνο-
μα, ένα γυναικείο όνομα και η φλόγα
που κρυβόταν με τέχνη πίσω από την
ψυχρή όψη που έδειχνε ο Πάρνελ στον
κόσμο όφειλταν ο' αυτό. 'Ήταν το ό-
νομα της κυρίας Κίττυ Ο' Σή.
Χαμψήλωσε τα μάτια του στο χαρτί
και το ψυχρό βλέμμα του γίνθηκε θερμό.
Σε λίγο σπύχθηκε και έφυγε από την
αίθουσα.

Ένα όμαζε τον περίμενε. Μέσα ήταν
αυτή και καθώς την είδε, άρπια και
προκλητική, η καρδιά του αναλύνθηκε,
η καρδιά εκείνη που πέσσε μέσα από
τους αγριότερους πολιτικούς αγώνες
του αιώνα σκλόνιπτι.

Δεν ήταν πολύς καιρός που αυτή εί-
χε ακούσει για πρώτη φορά να γίνεται
λόγος για τον άνθρωπο της μοίρας που
χάραξε το δρόμο της Νέας 'Ιρλανδίας.
Δεν την συνεκίνησε τόσο το 'Ιρλανδι-
κό ζήτημα αν και είχε παντρευθεί 'Ιρ-
λανδό, όσο της κίνησε το ενδιαφέρον
ο ίδιος ο άνθρωπος.

Ήταν έτοιμη για περιπέτειες, για
κινδύνους ίσως, αλλά δεν ήταν προε-
τοιμασμένη γι' αυτό που συνέβαινε τώ-
ρα.

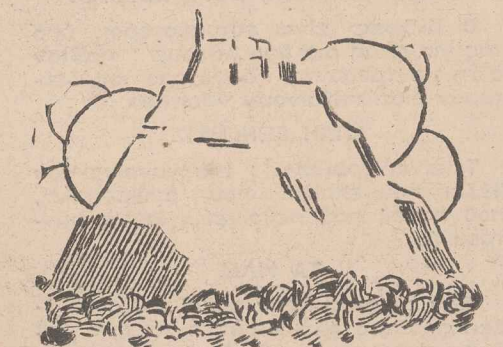
Καθώς την ηλαιοίσε, αυτή άφησε να
πέσει στα πόδια της ένα κόκκινο τριαν-
ταφυλλό. 'Ήταν μια χειρονομία πιο ιπ-
ποτική, πιο ρωμαντική, έποικια, από
κείνη που ζούσαν και καθώς αυτός έ-
σκυψε να το σπύχσει έμοιαζε με ιππό-
τη που ζωντανεύει ενώ είναι από τη
δέσποινα των λογισμών του.

Τα μάτια τους συναντήθηκαν και δεν
χρειάζονταν λόγια για να του πουν πως
ή μοίρα τους ήταν πεία άκλισητα ένυ-
μην.

Ο Πάρνελ δινόταν ολοκληρωτικά σε
κάθε τι που τον ενδιέφερε. Είτε ήταν
ο αγώνας του για την 'Ιρλανδία, είτε
μαθηματικά προβλήματα ή περάσματα
εργαστηρίου, είτε παρτίδα κρίκετ, συ-
νεκέντρωσε όλη του τη θέληση και τη
δραστηριότητα. Έρωτεύθηκε κατά τον
ίδιο τρόπο.

Είχε κι' άλλες έρωτικές περιπέτειες
παισιότερες, αλλά όλες τους έβδινα-
ν μπρος στα μάτια της Κίττις. 'Από τώ-
ρα ως το τέλος της σύντομης και τα-
ραχώδους ζωής του μόνο μια γυναίκα
υπήρχε. Και, προς τιμήν της, ποτέ δεν
τον εγκατέλειψε.

Ήταν σφάλμα, τρομερό, σφάλμα,
γιατί είχε να προσοχή την ευτυχία έ-
νός λαού, όπως και την όψη του κι
εκείνη την αούτητη έποχή ή φήμη έ-
νός πολιτικού ήταν τόσο λεπτή, όσο και
μιάς γυναίκας. Τό παρομοιό σκάνδα-
λο θα κατέστρεφε το στάδιο του κι' α-
πό τού θα προκάλυψε η αποκάλυψη
ών σκέψεων των θάταν τρομερό και

θα μπορούσε να γκρεμίσει το όνειρο έ-
νός ολοκληρω 'Εθνους.
'Αλλά η υπέροχη γυναίκα που κατέ-
κτισσε τα ζωή του ήταν περισσότερο α-
πό έρωμένη. Ήταν σύμπτωση, ήταν
λιμάνι σωτηρίας τις ώρες που πανικό,
ήταν η έμπνευση που τον ξανάσταλε,
στον κόσμο δροσερό και θαρραλέο για
ν' αγωνισθεί για την υπόθεση που μόνο
κυβερνώσε τις πράξεις του.
'Ήταν αρκετά λογικός, ώστε να κα-

Χρησιμοποίησε όλα για να σώσει την
ταλαβαίνει τους κινδύνους που διέτρε-
χε. Πήγαινε έσκεμμένα εναντίον της
Κοινής Γνώμης, αλλά δεν ήταν τυφλός
για να μη καταλαβαίνει τη δύναμή της. Α-
πό τού κι' η Κίττυ έλαβαν όλες τις προ-
τάσεις για ν' αποφυγούν το σκάνδαλο.
Πρώτα και για πολλά έπτι οι σκέψεις
τους φαίνονταν δικαιολογημένες, όσο
μπορεί να δικαιολογηθούν τέτοιες σκέ-
ψεις. Οι έλπιδες για την αυτόνομία της
'Ιρλανδίας φαίνονταν ισχυρότερες παρά
ποτέ και η φυλακισία του Πάρνελ δυνά-
μωσε το κύρος του άντι να το μειώ-
η. Η νευρική φύσις του δεν ανεχόταν α-
νάστασι και η φυλακή του έδωσε την
εξουσία που χρειαζόταν.

Επί πλέον, εν τω μεταξύ ήλθε η συν-
θήκη του Κιλράισαχ που απέλευθερω-

νε τον Πάρνελ και τους οπαδούς του
και η άνοδος στην αρχή του φιλελευ-
θέρου Γλάδστονως εδμιούργησε έλπι-
δες για την όριστική ρύθμιση του 'Ιρλαν-
δικού ζητήματος. Οι έραστοι πίστευαν πως
ο δρόμος που διάλεξαν ήταν ο καλλί-
τερος και για την 'Ιρλανδία και γι' αυ-
τούς.

Το περιεργό είναι πως ο λοκαγός Ο'
Σή, που σύμφωνα με τις συνηθισμένες
αντιλήψεις έποπε να διακόψη τη φι-

λο νάχη πιά σκέψεις μαζί σας.
— Και το Κόμμα ; Και οι έλπιδες της
'Ιρλανδίας ; ρώτησε αυτή χωρίς όμως
πολλές έλπιδες.

— Αυτό πρέπει να το σκεφθώ ο ίδιος.
Αυτός και ού συντρίψατε το Κόμμα. "Ο-
χι ενών.

— Όταν όμως του πέσσε ο θυμός το
εξέθετε και η δυσφήμιση θα κατέστρε-
φονταν κι' αυτός όσο κι' αυτοί ; Θα τον
εξέθετε και η δυσφήμιση θα κατέστρε-
φε τον Πάρνελ ως πολιτική δύναμη. 'Α-
λλά δεν θα έπεσε κι' αυτός μαζί τους ;
'Ήταν τρομερό, αλλά αυτό θα γινό-
ταν.

Το στάδιο του το χρωστούσε στον
Πάρνελ. Χωρίς αυτόν δεν θ' αποκτούσε
πολιτική δύναμη και δεν θα έμπαυε
ποτέ στη βουλή των Κοινοτήτων.

Κι' έτσι ο μεγαλύτερος κι' ο πιο έ-
πικίνδυνος έκθρος των έραστών έγινε,
αν όχι σύμμαχος, τουλάχιστον αδιάφο-
ρος. 'Εκλεινε τα μάτια του για τις α-
τομικές υποθέσεις και δούλεψε για τα
κοινά. Θάπρεπε μάλιστα να χαιρετά για
τον πολιτικό ρόλο που έπαιζε η γυναί-
κα του μεταξύ των δύο μεγάλων πρω-
ταγωνιστών της ημέρας, του Γλάδστο-
νως και του Πάρνελ.

Η έρωτική ιστορία τραβούσε το δρό-
μο της και στα μάτια του κόσμου ο
Πάρνελ έμενε ο άρχοντας που θα έδι-
νε στην 'Ιρλανδία την ελευθερία της
και η Κίττυ Ο' Σή υπήρχε μόνο γι' αυ-
τόν για να του δίνει θάρρος και μαχη-
τικότητα όταν την έδλεπε στο θεωρείο
των κυριών.

Αλλά ήξερε πως η αγάπη τους δεν
έμενε τόσο κρυφή, όσο ήθελεν. Τό ή-
ξερε κι' αυτή. 'Ο Γλάδστον δεν ήταν
τρελός και μόνο ένας τρελλός δεν
θα το καταλάβαινε.

— Οί Ο' Σή θα σάς συντρίψουν, του εί-
πε ένα μέλος του Κόμματος, και θα
συντρίψουν τα πάντα. Θεωρώ καθήκον
μου να σάς ειδοποιήσω.

— Ευχαριστώ, απάντησε ο άρχοντας.

Αλλά πρέπει να σάς πω ότι οι άτομι-
κές μου υποθέσεις είναι μόνο δικές
μου και δεν ενδιαφέρουν κανένα άλ-
λον.

Ο Πάρνελ έκανε τον αδιάφορο, α-
λλά το ζήτημα τον βασάνιζε. Το έργο
που ανέλαβε ήταν μεγάλο και η έπι-
τυχία φαίνονταν κοντά. Κι' όμως ήπρε την
άποψη υπέρ του έρωτος. 'Αν ήταν
ανάγκη θα έγκατέλιπε τα πάντα και
την 'Ιρλανδία και την πολιτική σταδι-
οδρομία του και τους πιστούς οπαδούς
του.

«Αλλά δεν υπάρχει τέτοιο ζήτημα, εί-
πε μόνος του, και αυτοί είναι τόσο α-
παισιόδοχοι γιατί είναι φοβητοίραδες».

Ήπρεχαν όμως άλλοι κίνδυνοι. 'Ο έ-
παπμένος σύζυγος άρχισε να διεκ-
κλή τα δικαιώματά του. Έγινε μεγάλη
σκηνή στο Έλσαμ κι' άλλη στο Μπρό-
τον, όπου ο Πάρνελ αναγκάστηκε να
χρησιμοποιήσει βία για να σώσει την
Κίττυ από την οργή του συζύγου της.

Ο Πάρνελ με την αυτόπειση που
είχε, νόμιζε πως τα πράγματα θα τελεί-
ωναν εκεί, αλλά υποτιμούσε τη δύναμη
της προσδεσμένης τιμής του Ο' Σή.
Αυτός περιέμενε την κατάλληλη στιγμή.

Κι' αυτή ήρθε την ώρα που ο αγών
για την Αυτόνομία ηλαιοίσε στη νίκη
του. 'Ο Πάρνελ ήταν στην κορυφή του
πολιτικού κόσμου.

Και τότε χτύπησε ο Ο' Σή. Έκαμε
την αγνή του διαζυγίου που γκρέμισε
όλες τις έλπιδες και γύρισε πίσω το ρο-
λόι για σαράντα χρόνια.
'Ο Πάρνελ δεν το πίστεψε στην άρ-
χή. Δεν πίστευε πως ένα προσωπικό λά-
θος του θα κατέστρεφε την πολιτική
ζωή του κι' όλα για όλα θα άγνισθόταν.
'Αγνισθήκε αλλά μάλιστα και τέλος
σκοτώθηκε.

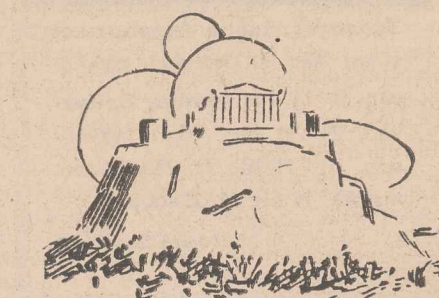
Πόσα χρόνια αίματοςχυσίας και άνα-
στατώσεων θ' απέφυγνουν αν η 'Ιρ-
λανδία αποκτούσε την ανεξαρτησία της
τῷ 1891 με την Κυβέρνηση ενός αν-
θρώπου που θα την ώδηγούσε στην εί-
ρηνη και στην πρόοδο στο πλευρό της
άδελφής νήσου ;

— Είς το Παρίσι υπάρχουν 51 δρόμοι,
οι οποίοι φέρουν το όνομα του Βικτωρος
Ουγκώ, 34 του 'Ανατόλ Φράνς, 30 του
Βολταίρου, 26 του Ζολά, 17 του Ρουσσώ,
16 του Μολιέρου και 6 του Δουμά.

— Είς την άγγλικήν πόλιν Σάλφο άπα-
γορεύεται εις τα αυτοκίνητα να διέρ-
χωνται από 170 δρόμους, ούτως ώστε να
παίζουν εις αυτούς κινδύνους τα μικρά
παιδιά.

— Η πιο μεγαλύτερη βιομηχανία είναι
η κατασκευή αυτοκινήτων, εις την όποι-
αν ασχολούνται τα δέκα τρία εκατόν των
γενικώς εργαζομένων ανθρώπων.

— Τό Σικάγο είναι η πρώτη πόλις, που
άπέκτησε δεκαόροφοι οικόδομημα εις
τόν κόσμον

Η ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ Ο ΚΑΙΔΑΣ ΤΗΣ

ΟΙ ΣΥΜΠΑΘΕΙΣ...ΘΕΣΙΟΗΡΑΙ

ΒΑΣΑΝΑ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

ΤΑΝ πάρετε στο χέρι
σας την έφημερίδα, που
σας δίνει ο βιαστικός
έφημεριδοπώλης σε
ποια σημεία της πέφτει
πρώτα η ματιά σας ;
Στις εξωτερικές ει-
δήσεις ; Στο βελτίο
του χρηματιστηρίου ;
Στο χρονογράφημα ; Στις στήλη της
κοσμικής κινήσεως ;
Φυσικά σέ κάτι από όλα αυτά.

Και όμως υπάρχει μία ολοκληρω κα-
τηγορία ανθρώπων, που δεν την ένδια-
φέρει, αν χαλάσει ο κόσμος.

Οι άνθρωποι, που η τύχη τάφερε, ν' ά-
νιχνουν σ' αυτήν, μόλις αγοράσουν την
έφημερίδα τους, και την αγοράζουν τα-
χτικά κόβοντας απ' αυτά τα λίγα λεφτά,
που τους εινε απαραίτητα για το ψωμί
τους, θα προσπεράσουν χωρίς να προσέ-
ξουν καθόλου την πρώτη σελίδα με τις
φαναγότερες ειδήσεις, δεν θα ένδιαφε-
ρθούν καθόλου για την τελευταία, θα προ-
σπεράσουν με την ίδια αδιαφορία την
δεύτερη και την τρίτη για να σταματη-
σουν στην τέταρτη, με μάλιστα, που προ-
δίνουν την έντατική προσοχή τους και
το ζορρό ένδιαφέρον τους.

Κατατρώγουν με βουλιμία τη στήλη
των μικρών άγγελιών. Και άρχίζουν να
διαβάζουν :

«Ζητείται βοηθός λογιστού πεπειρα-
μένος γνωρίζων καλώς και δακτυλο-
γραφία. Ε. Γ. Κ... και Σία Πατη-
σιών 615.»

«Ο αναγνώστης της 'Αθηναϊκής έφη-
μερίδος μένει για λίγες στιγμές σκε-
πτικός.

—Γιά δονθός λογιστού... μονολογεί,
κάνω ασφαλώς, Πείρα ; εύτυχώς διαθέ-
τω. Μά εινε και η δακτυλογραφία.....
'Εδώ εινε σκούρα.....

Και προχωρεί χωρίς να αποθαρρύνε-
ται από την πρώτη αυτή άποτυχία. Πα-
ρά κάτω μία άγγελία, που εύνοει πε-
ρισσότερο τα σχέδιά του, τον περιμένει.

«Ζητείται νέος με σχετικήν μόρφω-
σιν δι' εύκολον έργασιον. Γράψατε Α.
Μ. όδός 'Αγίου Μελετίου 538.»

'Εδώ βλέπαι ο θλιβερός αναγνώστης
δεν πρόκειται να σκεφθώ ; Νέος εινε,
τη σχετική μόρφωση την έχει— έφ' όσον
άλλωστε και όλοι νομίζουμε πως την έ-
χουμε — αλλά... "Όσο εύκολη φαίνεται
η άγγελία αυτή τόσο δυσπιστία γεννών
στο ένδιαφέρον μου.

—Τι νάναι άρά γε αυτή η 'εύκολος
έργασια ; Ποιός νάναι ο μισθός ;

Κι' ακόμη πόσα άλλα ερωτήματα γε-
μίζουν το κεφάλι του.

♦♦♦

«Αν έπιχειρήσει κανείς να κόμη μία
βόλτα στα διάφορα μενιτικά γραφεία
των 'Αθηνών θ' ανακαλύψη ένα σωρό έν-
διαφερόμενους άγγέλους, που άλλες όη-
γούν σε εύθυμες και άλλες σε τραγικές
σκέψεις.

Υπάρχουν άγεργοι που κάνουν περι-
κοπές αίματιρες στον προυπολογισμό
τους — και τι προυπολογισμό !... κι' απ'
αυτά άκόμα τά έξοδο του ψωμιού τους
για να δώσουν σε όλα τα μενιτικά γρα-
φεία κι' από ένα έικοσιπεντάδραχμο,
που εινε απαραίτητο για να ένδιαφε-
ρηθώ στο και πολυμώχνης δουλειάς.

Σε πέντε μενιτικά γραφεία, που έπι-
σκέπηκα, ήρθαν το ίδιο όνομα — του
«συμπαθέος» άλλ' άτυχούς κυρίου Μ. Δ.
—στην ίδια στερεότυπη άγγελία.
'Εδιάβασα :

«Μ. Δ. Κύριος σοδαρός, ηλικίας 30
ετών, ζήσας εν 'Ινδίας επί έπταετηρί-
ας άτυχήσας, ζητεί οιαδήποτε έργα-
σίαν κατ' προτίμησιν εις κατάστημα
άποικιακών.»

Φαντασθήτε τώρα τον άνθρωπο αυτό,
που ποιος ξέρει με τι στερήσεις, κατάρ-
θωσε να δώσει τα πέντε απαραίτητα εί-
κοσιπεντάδραχμα, να περάνη κάθε μέρα
και από τα πέντε μενιτικά γραφεία και
να λαβαίνει την ίδια στερεότυπη και ά-
ποκαρδιωτική απάντησι :

—Δυστυχώς, τίποτε άκόμα.

♦♦♦

Θά μπορούσαμε εύκολά να χωρίσουμε
σε δύο κατηγορίες όλον αυτό τον κόσμο,
το φιλόπονο και τον άκάματο, που έν
τούτοις δεν μπορεί με μόνη τη θέληση

της δουλειάς να άντιμετώπιση τις τόσες
δυσκολίες της ζωής.

Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν αυ-
τοί, που ήδη το φθινόπωρο της ζωής —
για να μιλήσουμε επί το ποιητικότερον—
έχει άρχισει να βάζει χέρι στους μαύ-
ρους κροτάφους των.

Εινε όλοι άνθρωποι ηλικίας 40 έως 60
ετών. Μέσα σ' αυτούς όριστικα άνθρώ-
πους που έτυχε να γνωρίσουν εύτυχώς
ήμέρες ή άλλους, που «πολλών άνθρώ-
πων είδαν άσπτα και νύον έγνων» και
που τώρα αποθαρρύνουν και άπογοη-
τευμένοι, προσπαθούν να ξαναφέρουν
τη ζωή τους, ξανααρχίζοντας από την
αρχή.

Σας παραθέτουμε τρεις άγγελίες τέ-
τοιων κυριών «ζητούντων έργασια».

Η πρώτη :

«Κύριος ηλικίας 50 ετών, σοδαρός
και άξιοπρεπής, με εύγενεις τρόπους
και άριστοκρατικήν καταγωγήν, κά-
τοχος δε της γαλλικής, καθ' ότι ζή-
σας επί είκοσιετηρίαν εν Παρισίους, ζη-
τεί θέσιν διδάσκαλου και κηδεμό-
νου των παιδιών. Κατά μισθόν 2.200, σε μία έπι-
σχή που άλλοι «συνάδεφον» του με τα
ίδια έρόδια έφημεροδραχμάκια στα
παγκάκια του Ζαπτείου.

Κι' ερχόμαστε στη δεύτερη κατηγορία
των ανθρώπων των «άγγελιτηριών» και
των «μικρών είδήσεων» που εινε πολυ-
πληθέστερη και περισσότερο ένδιαφε-
ρουσα.

Οι άγγέλεις που διαβάζουν τα προ-
σόντα των «θεσιθηρών» αυτών η άρχί-
ζουν από το στερεότυπο «νέος με κα-
λώς συστάσεις...» ή «νέος άριστης οικο-
γενείας...» ή και «νέος πτωχός μεν άλλ'
έντιμος...».

Οι περισσότεροι απ' αυτούς εινε —τί
άλλο— έγγράμματοι, γιατί φυσικά έν
δεν είχανε σταταλήσει τον καιρό τους
για να έξερευνήσουν τους λαβυρινθούς
της ανθρώπινης σκέψως και σοφίας,
και δεν έφρόντιζαν μόνο πως θα πάρουν
ένα σπουδαιοφανές δίπλωμα «πιστοποιού-
σιν την εύδοκίαν σταδιοδρομίας τους
εν τῷ σχολείῳ», θα είχαν μεταγοιτισθώ
όλον αυτόν τον πολύτιμο καιρό τους για
να μάθουν μία οποιαδήποτε τέχνη και
δεν θ' αναγκαζόντουσαν να θυμωθουν
έκ των υπέρτων το σοφό ρητό «πενία τίς
χάνας κατεργάζεται» και να ζητάνε «οί-
ανδήποτε έργασια».

Αλλά άν ήταν αυτό μονάχα το κακό,
η θέσι των νέων μας αυτών δεν θα ήτα-
νε τόσο τραγική.

Τό σπουδαιότερο εινε πως η μόρφω-
ση τους έδωσε κοντά στα άλλα κακά
και άναγκαζόντουσαν να θυμωθουν
έκ των υπέρτων το σοφό ρητό «πενία τίς
χάνας κατεργάζεται» και να ζητάνε «οί-
ανδήποτε έργασια».

Αλλά άν ήταν αυτό μονάχα το κακό,
η θέσι των νέων μας αυτών δεν θα ήτα-
νε τόσο τραγική.

Τό σπουδαιότερο εινε πως η μόρφω-
ση τους έδωσε κοντά στα άλλα κακά
και άναγκαζόντουσαν να θυμωθουν
έκ των υπέρτων το σοφό ρητό «πενία τίς
χάνας κατεργάζεται» και να ζητάνε «οί-
ανδήποτε έργασια».

Αλλά άν ήταν αυτό μονάχα το κακό,
η θέσι των νέων μας αυτών δεν θα ήτα-
νε τόσο τραγική.

Τό σπουδαιότερο εινε πως η μόρφω-
ση τους έδωσε κοντά στα άλλα κακά
και άναγκαζόντουσαν να θυμωθουν
έκ των υπέρτων το σοφό ρητό «πενία τίς
χάνας κατεργάζεται» και να ζητάνε «οί-
ανδήποτε έργασια».

Αλλά άν ήταν αυτό μονάχα το κακό,
η θέσι των νέων μας αυτών δεν θα ήτα-
νε τόσο τραγική.

Τό σπουδαιότερο εινε πως η μόρφω-
ση τους έδωσε κοντά στα άλλα κακά
και άναγκαζόντουσαν να θυμωθουν
έκ των υπέρτων το σοφό ρητό «πενία τίς
χάνας κατεργάζεται» και να ζητάνε «οί-
ανδήποτε έργασια».

Αλλά άν ήταν αυτό μονάχα το κακό,
η θέσι των νέων μας αυτών δεν θα ήτα-
νε τόσο τραγική.

Τό σπουδαιότερο εινε πως η μόρφω-
ση τους έδωσε κοντά στα άλλα κακά
και άναγκαζόντουσαν να θυμωθουν
έκ των υπέρτων το σοφό ρητό «πενία τίς
χάνας κατεργάζεται» και να ζητάνε «οί-
ανδήποτε έργασια».

Αλλά άν ήταν αυτό μονάχα το κακό,
η θέσι των νέων μας αυτών δεν θα ήτα-
νε τόσο τραγική.

Τό σπουδαιότερο εινε πως η μόρφω-
ση τους έδωσε κοντά στα άλλα κακά
και άναγκαζόντουσαν να θυμωθουν
έκ των υπέρτων το σοφό ρητό «πενία τίς
χάνας κατεργάζεται» και να ζητάνε «οί-
ανδήποτε έργασια».

Αλλά άν ήταν αυτό μονάχα το κακό,
η θέσι των νέων μας αυτών δεν θα ήτα-
νε τόσο τραγική.

Τό σπουδαιότερο εινε πως η μόρφω-
ση τους έδωσε κοντά στα άλλα κακά
και άναγκαζόντουσαν να θυμωθουν
έκ των υπέρτων το σοφό ρητό «πενία τίς
χάνας κατεργάζεται» και να ζητάνε «οί-
ανδήποτε έργασια».

Αλλά άν ήταν αυτό μονάχα το κακό,
η θέσι των νέων μας αυτών δεν θα ήτα-
νε τόσο τραγική.

Τό σπουδαιότερο εινε πως η μόρφω-
ση τους έδωσε κοντά στα άλλα κακά
και άναγκαζόντουσαν να θυμωθουν
έκ των υπέρτων το σοφό ρητό «πενία τίς
χάνας κατεργάζεται» και να ζητάνε «οί-
ανδήποτε έργασια».

μπορεί να σημαίνει κάλλιστα και έναν
άπατεώνα, που είχε τό... «άτύχημα» να
κλέψει τον προϊστάμενό του και να έρε-
θθί σήμερα στο δρόμο !

Υστερα στην κατηγορία αυτή των ά-
νθρώπων όριστικα εινε τις πιο παραιο-
τες αξιώσεις. Εινε, έλεπετε, οι άνθρω-
ποι, που δοκίμασαν πολλές φουρτούνες
στη ζωή τους και που δέχονται την πα-
ράση της σημερινής κακοτέρας, που
όφισταται, προκειμένου να έξασφαλί-
σουν μία άνετη ζωή.

Ακόμα και εις τις τρεις άγγελίες,
που παραθέσαμε, αν τις μελετήσετε θα
αντιληφθήτε κάποιες υπερβολικές αξιώ-
σεις. 'Ιδίως στην πρώτη άγγελιούλα, πα-
ρατηρούμε πως δεν εινε καθόλου, μα κα-
θόλου εύκαταφρόνητες οι αξιώσεις του
«σοδαρό» και «άξιοπρεπούς κυρίου».

Μπορεί δέσσια να εινε κανείς και «σο-
δαρός και άξιοπρεπής και πενηντακυντού-
της την ηλικίαν και άριστοκρατικής κα-
ταγωγής» και έπιπροσθέτως «άτυχής
σας» χωρίς όμως και να ζητήσει από
την τροφή και την στέγη — δια
την όποιαν σχεδόν όλοι σήμερα άγωνί-
ζουμεθα — και μισθόν 2.200, σε μία έπι-
σχή που άλλοι «συνάδεφον» του με τα
ίδια έρόδια έφημεροδραχμάκια στα
παγκάκια του Ζαπτείου.

Κι' ερχόμαστε στη δεύτερη κατηγορία
των ανθρώπων των «άγγελιτηριών» και
των «μικρών είδήσεων» που εινε πολυ-
πληθέστερη και περισσότερο ένδιαφε-
ρουσα.

Οι άγγέλεις που διαβάζουν τα προ-
σόντα των «θεσιθηρών» αυτών η άρχί-
ζουν από το στερεότυπο «νέος με κα-
λώς συστάσεις...» ή «νέος άριστης οικο-
γενείας...» ή και «νέος πτωχός μεν άλλ'
έντιμος...».

Οι περισσότεροι απ' αυτούς εινε —τί
άλλο— έγγράμματοι, γιατί φυσικά έν
δεν είχανε σταταλήσει τον καιρό τους
για να έξερευνήσουν τους λαβυρινθούς
της ανθρώπινης σκέψως και σοφίας,
και δεν έφρόντιζαν μόνο πως θα πάρουν
ένα σπουδαιοφανές δίπλωμα «πιστοποιού-
σιν την εύδοκίαν σταδιοδρομίας τους
εν τῷ σχολείῳ», θα είχαν μεταγοιτισθώ
όλον αυτόν τον πολύτιμο καιρό τους για
να μάθουν μία οποιαδήποτε τέχνη και
δεν θ' αναγκαζόντουσαν να θυμωθουν
έκ των υπέρτων το σοφό ρητό «πενία τίς
χάνας κατεργάζεται» και να ζητάνε «οί-
ανδήποτε έργασια».

Αλλά άν ήταν αυτό μονάχα το κακό,
η θέσι των νέων μας αυτών δεν θα ήτα-
νε τόσο τραγική.

Τό σπουδαιότερο εινε πως η μόρφω-
ση τους έδωσε κοντά στα άλλα κακά
και άναγκαζόντουσαν να θυμωθουν
έκ των υπέρτων το σοφό ρητό «πενία τίς
χάνας κατεργάζεται» και να ζητάνε «οί-
ανδήποτε έργασια».

Αλλά άν ήταν αυτό μονάχα το κακό,
η θέσι των νέων μας αυτών δεν θα ήτα-
νε τόσο τραγική.

Τό σπουδαιότερο εινε πως η μόρφω-
ση τους έδωσε κοντά στα άλλα κακά
και άναγκαζόντουσαν να θυμωθουν
έκ των υπέρτων το σοφό ρητό «πενία τίς
χάνας κατεργάζεται» και να ζητάνε «οί-
ανδήποτε έργασια».

Σκίτσα του συνεργάτου του «'Εσπέρου» κ. Κακαδάκη.

...ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΚΑΙ ΣΚΛΗΡΟΤΗΤΟΣ

ΕΣΑ στά δάση, όπου οι κυνηγοί βρίσκουν τα καλλίτερα θήραματά, γίνεται πάντα μία τρομερή μάχη μεταξύ των ζώων, που στους περισσότερους ανθρώπους δεν είναι γνωστή, παρά μόνο στους ειδικούς.

Μέσα στα δάση διαδραματίζονται πραγματικά συγκινητικές τραγωδίες, που όλες οφείλονται στην πάλη. Το ένα ζώο προσπαθεί να εξοντώσει το άλλο, το πιο ισχυρό να φάει το αδύνατο, γιατί έτσι θέλει ο νόμος της αυτοσυντήρησης. Το νόμο αυτό τον έχουμε κι οι άνθρωποι ακόμα. Και γι' αυτό λέμε: "Ο θάνατος σου ή ζωή μου" και "το μεγάλο φάρμακο είναι η ζωή σου". Οι κύνες, που απειλούν μία ζωική ύπαρξη, είναι πολλοί. Η έλβετική της προβά, οι ασθένειες, οι καταστροφές, που προέρχονται από την ίδια των φύλα.

Μα το σπουδαιότερο είναι η πάλη μεταξύ των ζώων και γι' αυτό η φύσις επρονόησε, ώστε τα πιο αδύνατα ζώα να τα προκρίνει με ισχυρότερα. Τον ακανθόχοιρο, π. χ. είναι ζήτημα αν μπορεί να τον καταπιεί και το μεγαλύτερο θηρίο, όταν προσφάσει και κουλουριαστεί, ούτως ώστε να προτείνει τα σκληρά αγάλια!

Αλλά, εκτός του αγώνος, που έχουν τα ζώα αναμεταξύ τους, διατρέχουν και έναν άλλον άκρως κίνδυνο από τους ανθρώπους. Το κυνήγι. Δεν φτάνει το ότι η τίγρις παλεύει με το βοά, ο λύκος με το σκάλιο, οι αντιλόπες και τα φάρια μέσα στο βυθό της θαλάσσης μεταξύ τους, υπάρχουν και οι άνθρωποι, που και αυτοί, είτε από όπλο, είτε από το σιδηρό, είτε από το όπλο της σφαίρας, σκοτώνουν τα ζώα.

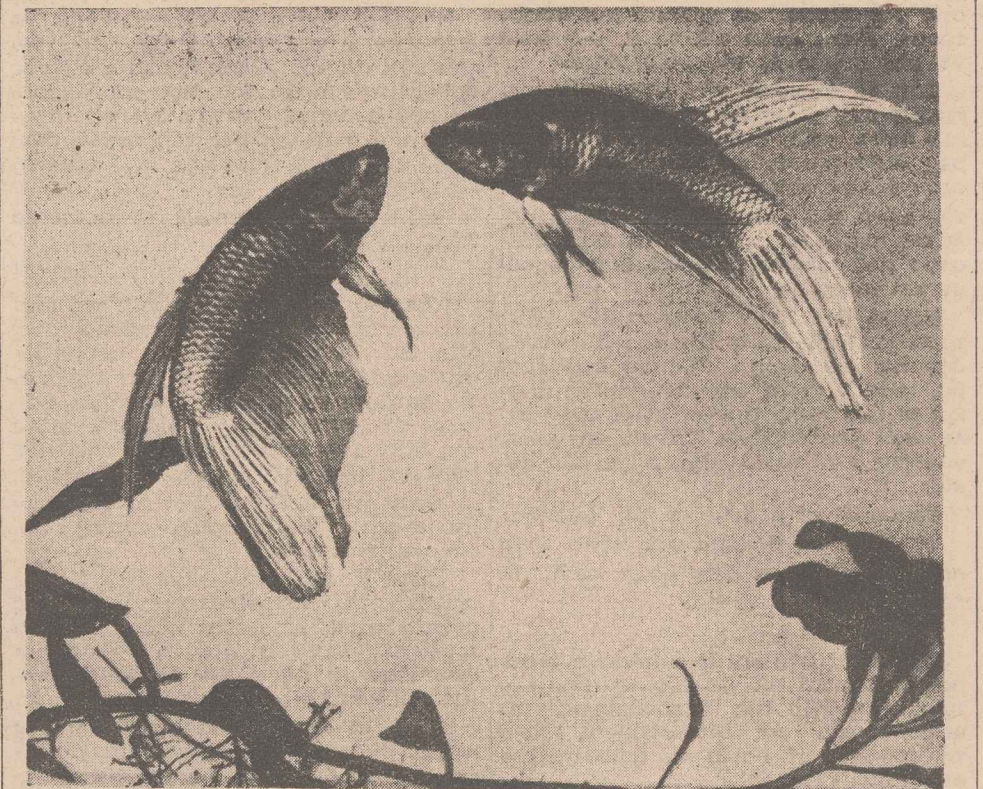
Ο σκοτεινός ένας πουλιάς από τον κυνήγο, όσο κι αν είναι απλό πράγμα, εν τούτοις αποτελεί ένα σωστό δράμα για την οικογένειά του πουλιού, που σκοτώνεται.

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΝΟΣ ΤΣΑΛΑΠΕΤΙΝΟΥ
Άρκει μόνο να σάς αφηγηθώ το καλύτερο επεισόδιο από τη ζωή των πουλιών, για να καταλάβετε.

Μία άνοιξη άνοιξιακή μέρα, ένας τσαλαπετινός, πετώντας χαρούμενος, ε-

κάζονε στα ανθισμένα κλαδιά ενός δέντρου μέσα στο δάσος. Μόλις είχε κάνει φτερά για πρώτη φορά κι ήταν ενθουσιασμένος. "Ήθελας ν' άρξω το τραγούδι, αλλά για πρώτη φορά δε θα το κατάφερα καλά, εκάλεψες. Κάθε άρχει είναι δύσκολη. Ήθελε όμως να τρα-

γουδή, γιατί είχε νοιώσει το έρωτα και σίδημα για πρώτη φορά στη ζωή του. Έβγαλε μερικούς θρόγγυους κι άρξας τον περιτριγύρισε. Ένα σωρό θηλαϊκά τσαλαπετινίδια. Άλλα οι γέροι τσαλαπετινίδια, που παρακολουθούσαν από ψηλά τη ζωή των νεότερων. Άλλα οι νεότεροι τσαλαπετινίδια, που είχαν ήδη φάει το πρώτο τους γεύμα.

Το τσαλαπετινίδια έκοιμήσαν προς όλες τις διευθύνσεις κι ο νεαρός έρωτευμένος μαζί τους. Μόνο μία νεοτέρα τσαλαπετινίδια, έδειχνε πως τον είχε πλησιάσει περισσότερο και του είχε δείξει πως ανταπεκρίνεται στα αισθήματά του, έπεσε χάμου, χτυπημένη από το βολί του κυνηγού.

Η φύσις είχε κάνει αυτό που ήθελε: Ένα άταρταστο ζευγάρι. Ένας νεαρός με μία ηλικιωμένη κυρία, που συνδέονται έρωτικά. Αυτό δεν συμβαίνει μόνο στα πουλιά, αλλά παντού! Σ' αυτή τη φύσι και στους ανθρώπους ακόμα.

Την έρχομένη άνοιξη, ύστερ' από ένα χρόνο άκριδως, στο μέρος αυτό κι' από τον ίδιο δέντρο, ένας δασοφύλακας, έκοιμήσε έναν νεαρό τσαλαπετινίδια, που είχε κάνει για πρώτη φορά φτερά και, τραγουδώντας ανάμεσα στ' ανθισμένα κλαδιά, προσπαθούσε να βρει σύντροφο. Δεν έπρεπε όμως, γιατί, αντί για σύντροφο, εύρηκε το βολί του θανάτου.

Ο δασοφύλακας, πηγαίνοντας το σκοτωμένο τσαλαπετινίδια στο γυναικείο του, για να τον μαγερέψει, της είπε: "Για δες αυτό τον τσαλαπετινίδια. Δεν είναι σαν τους άλλους. Έχει διαφορετικά χρώματα στα φτερά και προσέρχεται από μία περίεργη διασταύρωση, που είναι πολύ σπάνια.

Κ' όπως καταλαβαίνετε, ο σπάνιος αυτός τ' αλπετινός ήταν το παιδί του νεαρού τσαλαπετινίδια, που την περασμένη άνοιξη είχε τυλιχθεί στα δίχτυα της ηλικιωμένης και από διαφορετική ράτσα κυρίας τσαλαπετινίδια.

Όλη αυτή η ιστορία είναι η δεν είναι τραγωδία. Και ιδίως, όταν σάς πω ότι σε λίγο ή μάλλον κι' ο πατέρας, το άταρταστο ζευγάρι, πετώντας απλημονά, με κραυγές πόνου και πραγματικού σπαραγμού, έκαλούσαν το παιδί τους: Άλλ' αυτό δεν φαινότανε πούθενά!...

ΦΡΑΝΤΣ ΦΟΥΣ

Η ΓΚΡΕΤ ΕΙΧΕ ΠΙΑ ΚΟΥΡΑΣΤΗ. Στά δάση των τριών εβδομάδων της άποικίας, είχε λάβει μέρος σ' όλους σχεδόν τους χορούς. Ήθελε τώρα κάτι άλλο, μία περιπέτεια, σαν κι' αυτές, που είχε ακούσει από τις διάφορες φίλες της! Πόσο θα την ενθουσίαζε αυτό.

Κάπου σ'ό λιμάνι, ήταν ένα όμοιο κέντρο, το "Κόκκινο Τζιτζίκι", όπου συνανθάνε να και και γενικά άνθρωποι καλύτεροι, αμώρτωτοι, που δε λένε ούτε "παράκαλλω", ούτε "εξομολογώ". Ήταν ένα κέντρο, που οι καβέντες έπαυαν ε' έδωσαν... ε' τι το άρεσε... να ρωτήσουν κανένα, χωρίς να πληρώσει τίποτα. Κ' ύστερα οι άνθρωποι, που ε'υχάσαν ε' τι, ήταν κομμογυρισμένοι. Είχαν γυρίσει όλες σχεδόν τις γ'ρες, της γης και είχαν οφείλει στην αγκαλιά τους γυναίκες από όλες τις γ'ρες, γυναίκες, που έχουν ιδιοτροπίες, γούστο και -αλλά διαφορετικά αισθήματα από τις Εύρωπαιες.

Χωρίς να χάσει καιρό, η Μάργκρετ βρήκε το κατάλληλο κοστούμι, έδωσε αρκετά το χαίλι της, με κρυγόν και σε λίγο ήταν έτοιμη: όμοια κι' απαράλλακτη με τις γυναίκες του λιμανιού, με τις γυναίκες εκείνες, που πουλάνε τον έρωτα στους ναυτικούς πολύ φτηνά.

Εμφάνισε σ' ένα ταξί κι' όταν έφτασε σε όποιον έκαστο μέτρων από το "Τζιτζίκι", έπληρωσε το σωφει και κατέβηκε. Γιατί δεν έτοιμαζε να πάει στο κέντρο αυτό με ταξί.

Άνοιξε τη πόρτα μ' ένα προσποιητό βόρρος και μπήκε μέσα. Την έπληξαν σχεδόν οι καπνοί και ανάμεσα των διέκρινε με πολύ μεγάλη δυσκολία τις φάσεις των κομμογυρισμένων ναυτικών, που διασκεδάζαν και μέσα.

Η καρδιά της χτυπούσε δυνατά. Όλα τα τραπέζια ήταν πασμένα. Πού να καθίσει; "Ε, κοπέλλα μου!... Για πρώτη φορά θάρκασαι δω μέσα, της είπε ένας μεγαλόσωμος νεύτης.

Μία ρωμαντική περιπέτεια ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΤΖΙΤΖΙΚΙ

Κοσμοπολιτικό διήγημα

Ο νεύτης έγέλασε δυνατά και της είπε: "Η αλήθεια είναι, πως για πρώτη φορά έρχομαι εδώ. Μόλις γύρισα από ένα μακρινό ταξίδι.

Συνήκωνες ο μεγαλόσωμος ναύτης έσπασε τα μαγκιά της φανέλλας του και της έδειξε τα μπράτσα του. Πάνου του ήταν στυγματοποιημένα μία γοργόνα κι' ένα κινέζικο ιστιόφορο!

Αυτά εδω, που βλέπεις, της είπε, τα φτιάξα σ' ένα ταξίδι στη Σαγκάι. Δεν είναι άμωρφα: Ναι!... κι' αυτά εδω τα χ' φτιάξει στη Βομβάη.

Και, λέγοντας τα τελευταία αυτά λόγια, ο μεγαλόσωμος ναύτης έστριψε λίγο το χέρι του, πίες τους μύς και ανάμεσα στις στυγματοποιημένη γοργόνα και το ιστιόφορο έφάνη, κατά τον ίδιο τρόπο στυγματοποιημένος, ένας Ινδικός ναός.

Η Μάργκρετ το κοιτούσε δ'α' αυτή περιέργεια κι' άφηρημενη. Ενόμιζε πως έδειχνε τη στιγμή ταξιδιού.

Μα τι έδειξε; Την ρώτησε η Λία. Γιατί είσαι μελαγχολική; "Πώς να μην είμαι, αγαπητή μου; Έδω σ' αυτόν τον κόσμο, δεν μπορεί να βρω κανείς άντρα σαν εκείνον!...

Σαν ποιόν; "Σαν ένα μεγαλόσωμο ναυτικό, που δεν ξέρω ούτε τ' όνομά του! Είχα κι' εγώ, βλέπεις, μία περιπέτεια πολύ πρωτότυπη και παράξενη... Άλλά βρίσκομαι σ' ένα διαήμημα. Δεν ξέρω αν πρέπει να δώσω τέλος σ' αυτή την περιπέτεια ή να την εξακολουθήσω, γιατί μόλις χτες το βράδυ άρξισες!... Έου τι με συμ-δουλεύεις;

Σέρω κι' εγώ; άπάντησε η Λία. Και σε λίγο της έπιασε άσφα να χέρι.

Μάργκρετ! τον ξέρεεις αυτόν τον κύριο; Και της έδειξε έναν πολύ κομψό κύριο, που μόλις εκείνη τη στιγμή έμπαινε στην αίθουσα. Στάσου να σου τον συστήσω. Είναι ήθοσιος του κινηματογράφου και σε ένα φίλο, που γυρίζει τώρα, παίζει το ρόλο ενός ναυτικού κομμογυρισμένου. Θα γυρισθούν μάλιστα και μερικές σκηνές πάνω στη θαλαμιά του "Δελφίνι".

Η Λία έτρεξε για να συναντήσει τον κινηματογραφικό άστέρα, ενώ η Μάργκρετ έφυγε γρήγορα από την αίθουσα. Εγύρισε μ' ένα χέρι στο σπίτι.

Το άλλο βράδυ η Μάργκρετ μαζί με τη φίλη της Λία έπληξε στο χορό των Καλλιτεχνών.

Δεν είχε κέφι ούτε για χορό, ούτε για

ΧΑΝΣ ΜΠΡΑΧΦΟΓΚΕΛ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έτησία Δραχ. 200
Έξαμηνος » 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έτησία Λίρα 2
Έξαμηνος » 1

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ

ΠΙΕΡΟΤΟΣ

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ

Η σκηνή εις έναν άποκρητικό χορό.

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Κάτι πολύ βιαστικόν σε έλεω, Άρλεκινο...

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: "Ο, αγαπητέ μου Πιέρο! Είσαι και σ' εδω! Ήθελες να γλυν-τίζης ή μάλλον να θρηνηγής; Αλήθεια, δεν έννοεις να συγχρονισθής και σ'ι-γάκι με την εποχή μας; Θα εξακολουθής να περιφέρες στις αίθουσες των χορών τους ρωμαντικούς άναστεναγμούς σου, την μεγαλοχολία σου και δ'απν την γλυκανάλατη ασηματολογία σου; Τι άνοητος πού είσαι! Δεν κατάλαδες άκόμη, αγαπητέ μου, ότι αυτά δεν τα σκινεί πλέον ή εποχή μας;

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: "Ορεξί για ρητορεία έχεις, Άρλεκινο. Έγώ σε ρώτησα να μου πής πού πής και σ'ι μου άρχισες μ'έθημα κοινωνιολογίας.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: "Οσο σ'ι πού πηγαίνω, άλλα πρώτα θέλω να μου άπαντήσης, αν σκεπής ν' άλλάρης την γελόαν τακτική σου.

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Δεν σκεπ'ω ν' άλλάρω, καμμία τακτική. Διότι πρέπει να παραδοχθής, Άρλεκινο, ότι στη ζωή εξακολουθεί να έχη πολύ μεγάλη θέση το αίσθημα.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: "Η άνοησία θέλεις να πής. "Α! "Οχι, αγαπητέ μου. Διαφωνώ. Ή εποχή του αισθήματος και του ρωμαντισμού πέρας άνεπιστρέπτ. Δυστυχώς δεν εύκαιρά να σου άποδείξω πόσο έω-πέφεις, διότι με περιμένει αυτή εκεί-περα ή άμωρφη Κολομπίνα. Σ' αυτήν π'γαίνα, πού με είδες βιαστικόν.

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Στάσου. Ή άμωρφη Κολομπίνα δεν είναι για σένα.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Μ'ή; Μήπως θέλεις να μου πής ότι είναι για τα μούτρα σου;

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Δεν θ'α σου άφήσω το πε-διόν ελεύθερο, Άρλεκινο.

(Πλησιάζουν και οι δύο την άμωρφη Κολομπίνα).

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: "Ο! "Οποια εύτυχία, ά-γαπητή Κολομπίνα, πού σ'ας συναντώ!...

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: "Ορα μου Κολομπίνα, βα-αίλεια της βραδυάς, κατέβη στα πόδια σου την φτωχή μου την καρδιά.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: "Άρχισε ο σαχλαμάς... Μην ακούτε αυτές τις άνοησίες, καλή μου Κολομπίνα. Χάρισε σε μένα αυτόν τον χορό και δεν θ'α βγής καθόλου ζη-μωμένη. Έχω πλούτι άφθονα και μπο-ρώ να ικανοποιήσω την πιο τρελή σου επιθυμία. Ρώτησε κι' αυτόν τον σαχλα-μάρα τι έχει να σου προσφέρει;

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Την άγάπη μου, την άπ'εραι λατρεία μου, πού άξίζει περισσό-τερο από τα πλούτη σου!...

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Χά, χά, χά! Είναι καλ-νικο νόμιμα στην εποχή μας ή άγάπη, φίλε μου. Έλα σε μένα, καλή μου Κολομπίνα!...

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: "Αφ'ότι με, καλέ. Έσεεις θέλετε να με μοιράσετε στα δύο!...

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Έλα, πολυαγαπημένη μου κοπέλλα, να σου προσφέρω τους θσαυ-ρούς της καρδιάς μου!...

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Έγώ θ'α σου προσφέρ'ω έ-ναν πραγματικό θσαυρό από κοσμ'μα-τα.

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Έλα να σου χαρίσω μα-ζί με την λατρεία μου τον ουρανό με τ' άστρα.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Έγώ θ'α σου κάμω δώρο ένα βραχιολί με μπριγιάν.

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Ή γ'η θ'α ντόνεται με λου-λούδια για μας τους δύο.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Μαζί μου αν έλθης, θ'α ντόνεται στις καλλίτερες μοδιές.

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: Καλέ, ζαλιότακα από τις προσφορές σας.

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Οι καρδιές μας, λατρευτή μου Κολομπίνα, θ'α έχουν πάντα άνοιξι. Έλα με μένα!...

ΕΣΠΕΡΟΣ

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΣΙ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ Η ΖΩΗ...

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Λέκινω. Άλλά προτιμώ αυτό το ποιημα-τάκι. Είμαι περίεργη να ιδω τι γράφει για την άμωρφία μου.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Προτιμ'ς αυτούς τους σαχλούς στίχους, αντί ενός ρολογιού ά-ζίας πέντε χιλιάδων δραχμών;

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: Με συγκρατείτε, άλλα δεν ξέρω να εκτιμώ τις άξίες των ρολογιών. Ή καρδιά μου όμως ξέρει να λατρεψ' από τα άμωρφα λόγια του πιερότου.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Επ'ιτρέψέ μου να σου πω ότι κάμνεις μία μεγάλη άνοησία, προτι-μώντας τις σαχλαμάρες του πιερότου. Και πολύ σύντομα θ'α μετανοήσης. (Φεύ-γει ψιθυρίζων): Ποτέ δεν περίμενα να υπάρχουν στο 1937 τέτοιες άνοητες χ'η-νες.

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Γλυκειά μου Κολομπίνα, δεν πιστεύω εις την εύτυχία μου. Είσαι σ'ι, ή ίδια, ή λατρευτή μου Κολομπίνα, στην αγκαλιά μου; Το χαμόγελό σου μου άνοιγει τους έφ'τα ουρανούς. Θεέ μου! Τι εύτυχία! Χαμογέλασε μου άκόμη, ά-γαπημένη μου μικρή. Άφ'ότι με να σε σ'αίξω στην αγκαλιά μου, να πιστέψω ότι δεν όνειρεύομαι!...

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: "Α, όχι, μην παραφέρε-σαι!

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Πάμε στον κ'ηπο οι δύο μας, σε μία ήσυχη γωνία!...

(Βγαίνουν και πηγαίνουν στον κ'ηπο).

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Είμαι τρελλός από εύτυ-χία, λατρεία μου. Πεθαίνω από άγάπη για σένα!...

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: "Α, όχι. Δεν θέλω να πε-θάνης. Θέλω να ζήσης, να χαρούμε την άγάπη μας.

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Τι θεία λόγια! Σταλάξεις βάλασμο στην πνευμένη μου καρδιά, ά-γαπημένη μου. Άφ'ότι με να σε σ'αίξω στην αγκαλιά μου.

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: Μ'ή. Δεν κάνει. Δεν είναι σωστό!...

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Μην είσαι τόσο κακιά, σ'ι ή καλή μου, ή χρυσή μου Κολομπίνα. Δεν βλέπεις πόσο υποφέρω για σένα; Όσο δεν ύπφέρω ποτέ στη ζωή μου.

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: Σε πόσες θ'α τις έχης εί-π'ι αυτά τα παραπλανητικά λόγια!

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Σ'ι' όρκίζομαι. Σε καμμία άλλη!... Δεν λέω: Γνώρισα κι' άλλες νέες. Άλλά καμμία, μα καμμία άλλη δεν με έμψαυσε, όσο σ'ι, γλυκειά μου Κολομπίνα.

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ (Με ύφος ικανοποίησε-ως): Αλήθεια;

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Καμμία άλλη δεν άγάπη-σα τόσο στη ζωή μου!...

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: Να το πιστέψω;

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Σ'ι' όρκίζομαι στην άγάπη μας. Από την πρώτη στιγμή που σε εί-δα, έννοιωσα το φλογερότερο αίσθημα για σένα. Άλλ' έλα, μην είσαι τόσο σκλη-ρή. (Την αγκαλιάζει).

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: Σε παρακαλώ, άφ'ότι με.

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Έγώ θ'α σου κάμω δώρο ένα βραχιολί με μπριγιάν.

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Ή γ'η θ'α ντόνεται με λου-λούδια για μας τους δύο.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Μαζί μου αν έλθης, θ'α ντόνεται στις καλλίτερες μοδιές.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Τραπεζών και Κινηματογράφων, κατά στίχον Δραχ. 12
Έμπορικά άγγελία » 8

π'ας. "Όλο να φύγης έχεις στο νού σου... ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Να φύγω, είπες; Με δ'ών-χνεις δηλαδή; Φεύγω, άφ'ότι το θέλεις. Για να σου δείξω ότι δεν φοβούμαι τις άπειλές σου.

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: Ποιός σου είπε να φύ-γης, καλέ; Για όνομα του θεού!... Άλ-λά κατάλαβα. Ή επιθυμία σου είναι πά-ρα να φύγης. Δεν σε κρατά κανείς, ά-γαπητέ μου, φύγε!

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Θα φύγω, βέβαια, αν δεν σταματήσει την πολυλογία σου και αν δεν σκευδής να φύγωμε.

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: "Οχι. Έγώ θ'α μείνω εδω, να κλάψω την δυστυχία μου. Έσο φύγε, να μ'ή σε βλέπω. Μου κανείς κακό!...

ΠΙΕΡΟΤΟΣ: Φεύγω, άφ'ότι το θέλεις. (Φεύγει).

(Η Κολομπίνα σκουπίζει τα δά-κρυά της και γυρίζει σε λίγο μόνη στην αίθουσα του χορού).

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Πάλι σε συναντώ, άγα-πητή Κολομπίνα. Τον Πιέροτο σου τι τον έκαμες;

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: Μ'ή μου μιλ'ς πια γ'ι' αυ-τόν!...

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Σ' έγκατέλειψε, φτωχή μικρή! Δεν σου είπα ότι θ'α μετανοήσης, που άκουσες τις ασηματολογίες αυτού του σαχλαμά; Ή άγάπη σήμερα, άγα-πητή μου, μεταβαίνει πολύ γρηγορότε-ρα από τους μενεξέδες μιας άποκρη-ατικής βραδυάς.

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: "Έχεις δίκρο, Άρλεκινο.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Πάντως έγω εξακολουθώ να είμαι εις την διάθεσί σου.

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: Εύχαριστώ.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Έρχεσαι να πάμε μία βόλτα με το α'υτοκίνητο; Αλήθεια, π'ρε-βι να σου δώρωσω το ρολογάκι του χε-ριού.

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: "Οχι.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Τι θέλεις τ'ι; "Ένα βρα-χιολί;

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: "Οχι.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Ένα κολλίει.

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: "Οχι. Προτιμώ κάτι ά-πλουστερο από όλα αυτά. Έναν μικρόν περιπάτο ζητώ να κάμουμε οι δύο μας, άγαπητέ μου Άρλεκινο.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Περιπάτους όσους θέ-λεις.

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: Μονάχα έναν περιπάτο ζητώ. Άλλά θ'α βελήσω να πάμε όπου σου ζήτησω.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Όπου θέλεις. Σ'ο το ύ-πόσταχοι.

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: Έναν περιπάτο μέχρι... την Μητρόπολι ζητώ, εκεί, πού βγαίνουν οι άδειες γάμου.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Βλέπω, αγαπητή μου Κολομπίνα, ότι το έμαθες πολύ καλά το μά-θημα της ζωής. Αδύνατο όμως να σε ά-κολουθήσω εκεί που μου ζήτης.

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: Μα μου το υποσέκνης.

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Ό Πιέροτος σου υποσέκ-θη πολύ περισσότερο και άφήρεσε όλες τις υποσέσεις του, άφ'ότι πρώτα σε έ-καμε δική του. Έγώ τουλάχιστον άναίρ'ω μία τόσο μικρή υποσέση και μάλιστα πριν έπιτύχω κανένα άφελος.

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: Όλοι λοιπόν οι άνδρες έτσι εισθε;

ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: "Οχι οι άνδρες, άγα-πητή, άλλ' έτσι είναι σήμερα ή ζωή!...

ΑΥΛΙΑ

Το σκό-νημα και την γωνία

ΦΑΙΔΡΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΗ

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ Η ΑΠΟΚΡΗ

ΠΩΣ ΘΑ ΠΡΟΠΕΜΨΟΥΝ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΝ ΤΡΕΛΛΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟ

Άρματα και παρελάσεις. — Βραβεία μετρημειομένων. — Βραβεία και εις την ευθυμότερη παρέα. — Κάτι που θα μάς θυμίση παλινές ώραιες Άθη-
θναϊκές ημέρες.

ΜΕ ΤΗΝ παροδο αυτής της έβδομάδος κλεί-
νουν και οι φετεινές γιορτές της Άποκρη-
ας. Μ' αυτό δε σημαίνει όμως πως θα σβυ-
στη τόσο σύντομα και η άπληκτοί τους από τη μνή-
μη των γλεντζέδων συμ-
πολιτών, που γλέντησαν
με κέφι φέτος. Και, αλη-
θινά, οι Άθηναίοι θυμήθη-
καν περισσότερο από κά-
θε άλλη χρονιά, να αποτί-
σουν φόρον τιμής στον
Βάκκο, στους σάτυρους
και τους άλλους μερακλή-
δες αρχαίους θεούς.

Όταν σκεφθώ κανείς ό-
τι εν μέσας Άθηναις μπο-
ρεί να παρευρεθώ και σε
κάποιο χορό που θυμίζει
«Ντε Προφούντις», δεν
δεν μπορεί ασφαλώς να
παράσενευσται πολύ για
την ευθυμία, που έφρου-
σεν άφθόγως, σαν το πα-
τροπαρόδοτο ρετινάτο,
στα σοκάκια της Παληάς
και σύγχρονης Άθηνας.

Εν τούτοις, παρ' όλα αυ-
τά, ό κόσμος δεν δείχνει
καμμία σκεδόν κούραση.
Απ' έναντίς, όσο περ-
νούν οι μέρες, οπεύδουν
και οι καθυστερημένοι να
συμμετάσχουν εις την
προπομπήν του Καρναβάλλου. Η «Παλιά Άθήνα»
όχι μόνο δεν χάνει από την ζωή και την κίνησι,
που της έδωσαν οι φετεινές γιορτές, άλλ' άπ' έ-
ναντίς ετοιμάζεται για να ζήσει πολύ πιο έντατι-
κά τις υπόλοιπες μέρες της φετεινής Άποκρης.
Όλοι και όλες, με τις «έναπομένουσες» δυνάμεις

Ο Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης, πίναξ του Δομ.
Θεοτοκοπούλου (Γκρέκο), περί του οποίου εγράφονεν
εις το προηγούμενον φύλλον και ό οποίος ηγοράσθη υπό
όμογενοϋς της Άμερικης, διά να δωρηθώ εις την Έ-
θνηκήν Πινακοθήκην.

των από τις μέχρι της στιγμής θυσίες του Βάκκου
και των Σατύρων, περιμένουν τη μεγάλη «μάχη»,
που θα δοθώ την προσεχή Κυριακήν.

Οι γιορτές των δύο τελευταίων ημερών του Καρ-
ναβαλλίου έχουν οργανωθώ πλέον από το επίσημο
κράτος και η επιτυχία τους δεν θα όφείλεται μόνο
στη διάθεσι και στο κέφι των έορταστών.

Η Διοίκηση των δύο πόλεων, που έχει αναλάβει
υπό την προστασίαν της την τέλεσιν των έορτών,
κατήρτισε ήδη το επίσημο πρόγραμμα του έορτα-
σμού, στον όποιον εκλήθησαν ήδη να συμμετά-
σχουν οι Άθηναίοι, επίσημοι και μη. Το σπουδαιό-
τερο μέρος της γιορτής θα είναι—τί άλλο;—αί πα-
ρελάσεις. Αυτή την Κυριακή όμως θα είναι θεαμα-
τικώτερες, καθώς και οι μεμονωμένες εμφανίσεις
μασκαράδων, γιατί η επιτροπή της τέλεσεως των
έορτών εφρόντισε να συνοδεύση το πρόγραμμα
του έορτασμού με την προκήρυξη σημαντικών χρη-
ματικών έπαθλων.

Έτσι καθένας, φυσικά, θα προθυμοποιηθώ να
παρουσιάσθω κάτι καλό, εφόσον υπάρχει η πιθανό-
της να βγάλω τα έξοδά του, και συνεπώς κανείς
δεν θα λυπηθώ τα έξοδα. Για τα άρματα η επιτρο-
πή προκήρυξε τρία βραβεία : α' 40,000 χιλ. δραχ.
μέσ, β' 20,000 και γ' 10,000. Τα αυτοκίνητα και τα
αμάξια, που θάναυ καλλίτερα στολισμένα, θα λά-
θουν κι αυτά τρία βραβεία : α' από 5,000 δρχ., β'
από 3,000 και γ' από 2,000.

Εκείνο όμως, που θα είναι η πιο ενδιαφέρουσα
ασφαλώς άτραξιόν της ημέρας, θα είναι τα υπό-
λοιπα βραβεία. Έτσι, στην καλλίτερη σατυρική πα-
ράστασι θα άπονεμωθώ χρηματικό βραβείο 15,000
δρχ., β' 10,000 δρχ. και γ' 5,000.

Εδώ θα δοθώ ευκαιρία σε όλους, που θα παρα-
κολουθήσουν τις γιορτές, να θαυμάσουν το ρωμαί-
ικο δαιμόνιο και την εφευρετικότητα των συμπο-
λιτών.

Ποιός μπορεί από τώρα να προβλέψη ποιές σα-
τυρικές παραστάσεις θα εμφανισθούν την έρχομέ-
νη Κυριακή, για να αξιώσουν από την επιτροπή να
βραβευσθούν;

Είναι γνωστό άλλωστε πως όταν κοντά στη «δό-
ξα» υπάρχει και το χρηματικόν κέρδος ή όρεξις των
Νεοελλήνων άνοίγει έξαιρετικά και κάνουνε θαύ-
ματα σ' όπιδήποτε κι αν καταπιαστούν. Γι' αυτό ή-
ταν πολύ ψυχολογημένη η άπόφασις της Έπιτροπής
να προκήρυξη χρηματικά έπαθλα, και ασφαλώς θα
συντελέσθω στη μεγαλύτερη επιτυχία των έορτών.

Υπάρχει όμως ακόμα και ένα πιο ενδιαφέρον
βραβείον, το όποιον, εν τούτοις, έχει το εξής πλεο-
νέκτημα : θα το διεκδικήσουν άπαξάπαντες οι Ά-
θηναίοι, ενώ το αυτό δεν συμβαίνει με τα προη-
γούμενα. Θα βραβευσθούν δηλαδή και οι διάφοροι
όμιλοι ζωρόπτος και ευθυμίας με α' βραβείο από
5,000 δρχ., β' 3,000 και γ' 2,000. Έτσι θα δούμε
κάθε λογής μασκαρεμένους συμπολίτας, που θα
προσπαθούν να κάμουν επίδειξι της ευθυμίας τους,
πράγμα, που θα είνε άρκετά... ευθυμο. Η επιτρο-
πή όμως, που προκήρυξε τα σχετικά βραβεία, δεν
έκαμε, νομίζουμε, καλά, που δεν έθεσε κάποιο
φραγμό και όρια στις εκδηλώσεις της ευθυμίας των
γλεντζέδων Άθηναίων. Είναι σε όλους μας πολύ
γνωστόν το «έν ευθυμία διατελών», ώστε θα χρεια-
ζόταν κάποια επιφύλαξι.

Σκεφθώτε π. χ. τί θα συνέβαινε, όταν ένας εκ
των έορταστών έσκιζε στα δύο με καμμία οπασμέ-
νη μπουκάλα το κεφάλι παρατυχόντος έορταστοϋ
και ύστερα παρουσιαζότανε στην επιτροπή, για να
πάρη το βραβείο ευθυμίας!

Τέλος, έπειδή η επιτροπή του έορτασμού δεν
παρέλειψε να παρατηρήσθω ότι όλοι οι Άθηναίοι,
που γυρίζουν μασκαρεμένοι στους δρόμους, δεν
παύουν να κάνουν επίδειξι των φωνητικών προσόν-
των τους, προκήρυξε και άλλα τρία σχετικά βρα-
βεία για τους καλλίτερους κανταδόρους.

Άλλ' άς άφήσουμε τ' άσπεία. Λέγεται, και έτσι
θα είναι, ότι την έρχομένη Κυριακή, χωρίς στην ά-
ναληφθείσα πρωτοβουλία, οι Άθηναίοι θα θυμηθούν
παλινές ώραιες άποκρηάτικες μέρες.

Υ.—

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΙ ΠΕΙΡΑΣΜΟΙ

Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΤΟΥ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΟΥ

(Φωτογραφία Η. Ξανθάκης).

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΝΑΠΛΩΤΙΚΑ

Τοικνοπέμπτη

Ό φυσαγέρης ό Ευδιάς,
Και της κουτσής ή κόρη,
Ό μορφονιός της Παπαδιάς
Και μία γεροντοκόρη,
Που ήταν μονακίρη άδελφή
Του Βάγγου, του «μουρμούρη»
(Παρεξηγίωταν «η και φι»
Βαστοδσε και κουμπούρι),
Την Τοικνοπέμπτη, τακτικά
Καίνα τα χρόνια, τα καλά
Ντυνόταν μασκαράδες
Στ' Άνάηλι και διασκεδάζαν,
Γύρω, στους μαχαλάδες.....

Ό φυσαγέρης έπαιζε,
Γλυκά στη φυσαρμόνικα
Την «όρφανή την κόρη»
Ό Βάγγος «παρεξηγάγε»
Και ό μορφονιός με τον Ευδιά
—«Ευαίσπητα» και οι δύο παιδιά—
Με της Κουτοψής τη γέννα
Ήταν έρωτευμένα.....

Α. ΑΝΑΠΛΩΤΗΣ

Τυρινή

Στου Γιώργη, του μανάφη,
Στον ψαρομαχαλά,
Άπό νωρίς χορεύουν
Να πάμε ! θα ήν' καλά...

Έρεσινα, πορτοκαλλί,
Της Γιώργαινας τα κάλλη
Κρατάνε το χορό.
ψαρομαχαλιωτάκια
Της λένε τραγουδάκια,
Βαρούνε παλαμάκια,
—Έμψκα στα μερόκια —
Να φύγω δεν μπορώ...

Ός που να ξημερώση,
Ό Γιώργης να φορτώση,
Να πάη στην αγορά,
Της Γιώργαινας τα κάλλη
Έρεσινα, πορτοκαλλί,
Στους νιούς, στα παλληκάρια,
Στης νεϊότης τα ποδάρια
Έδινανε φτερά...

Α. ΑΝΑΠΛΩΤΗΣ

Σατυρικοί Στίχοι

ΟΙ ΧΟΡΟΙ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΗΣ

Τώρα με το τριώδιον
Νά πάρητε ιώδιον
Τις πλάτες σας ν' αλοιψήτε
Κι' άπ' τούς χορούς μ'ην λειψήτε.

Βλέπω κυρίες διαρκώς, φορέματα να ράβουν
Κι' άλλες να τρέχουν, διαστικά, τούς μπάλους να
(προλάβουν,
χορός έδώ, χορός εκεί, χορός παντού και ζάλη
αυτό συμβαίνει πάντοτε σαν έλθω καρναβάλι :

Έμπρός, έμπρός χορέψετε με όρεξι μεγάλη
και προσπαθήστε στο χορό ή κάθε μια να βγάλη
το πρόσωπό της κάτασπρο, μέσ' του χορού τη σάλα
πασαλειμμένο με τυρί, γιαούρτι και με γάλα.
Χορέψετε κυρίες μου, ώσπου να ξημερώση
Κι' άπ' το χορό μ'ην φύγητε, το σώμ' αν δεν ιδρώση

Έμπρός, έμπρός, χορέψετε, λυγίστε τη μέση
και άς γλυστρήσθω και καμμία στο πάτωμα να πέση.
Με δόσεις τα φορέματα, μ' ένοίκιο τα κοστούμια
Κι' άς γίνυνται τα φαγητά μονάχα νεροζούμια.

Έμπρός, έμπρός κυρίες μου, εις τούς χορούς περάστε
οι μέρες, τώρα, το καλούν, να πάτε να γελάστε
και όσες έχετε μωρά, στις δούλες να τ' άφήστε
και διαρκούντος του χορού, τον νου σας μ'ην σκοτίστε
γιατί έκείνες ζέρουνε, πως να τα νανουρίζουν
Κι' όταν το καταφέρουνε και τα άποκοιμίζουν
στην καρδαρόμπα τρέχουνε, μετ' άδιαφορίας
την τουαλέτα την κομψή, φορούνε της κυρίας
και φθάνουνε προπύτερη, εις του χορού τα σάλα
αυτές χορεύουν δυο χορούς και οι κυρές στη σκάλα.

Έμπρός και σεις χορέψε τη μέση σας λυγίστε
και εις την μέση του χορού το σώμα σας αφήστε.
Σας βλέπω και ζαλιζομαι μ'α, και σ'ας καμαρώνω
να σφίξω τη μεσούλα σας, τα χέρια μου άπλώνω.
Εις το χορό και γώ με σ'ας, θέλω να διαπρέψω
χωρίς να ζέρ' ό δυστυχής, διόλου να χορέψω.

Άπό τα έξυπνότερα

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Ένας γείτονας στο μεθυμένο, που όριοκεται κάτω
στις σκάλες του σπιτιού του και δε μπορεί να τις άνεθώ.
— Πάλι μεθυμένος ; Και δε μπορείς ν' άνεθής τί σκά-
λες, βλέπω.

Αστειεύεται :
Πέντε φορές τις ά-
νέθηκα ως τα τώρα,
άλλά ξανάπεφτα κά-
τω.

Δυο διάσημοι κο-
λυμβηταί Σκωτσέ-
ζοι έβαλαν στοίχη-
μα ένα σελινι ποιός
θα μπορέσθω να μεί-
νη κάτω άπ' τη θα-
λάσσα περισσότερη
ώρα, κάνοντας μα-
κροβούτι

Και ποιός έ-
κέρδισε ;
— Έπνίγηκαν κι'
οι δυο.

Ό νέος πρός μέλ
λουσαν κατάκτοι
του :
— Δεσποινίς είσα-
στε ως ένα είκοσαε-
ι λοφός 531

Μεταξύ Έδραλνυ :

— Τίμαθες ;
Ο κακομοίρης ό Χαίμ κατάπιε, κατα λάθος τα κοσμήματα των
μανικεριών του.
— Πόσω δυστυχία που τον βρήκε ! θα άναγκασθώ ν'
αγοράσθω άλλα ! !

Μεταξύ φιλοσόφων :

— Τα τρία μεγαλύτερα κακά σ' αυτό τον κόσμο εί-
ναι : Πόρ, γυνή και θάλασσα.
— Έ, άφού το πεϊό μικρό είναι η θάλασσα, άντε να
πνιγής.

Πώς αλλάζουν οι καιροί.

Όταν ό Άδάμ κοιμήθηκε στον Παράδεισο έξυπνησε
και βρήκε πλάι του τη γυναίκα του, την Εύα.
Σήμερα, ό σύζυγος κοιμάται με τη γυναίκα του, κι'
όταν ξυπνάει θάπει, πως τούχει φύγει

— Χτές ένεταφίασαν το γιατρό μου.
— Τότε υπάρχει έλπις να ζήσετε πολύ.

Η γιαγιά πρός το έγγονό πη'
— Σε τί μάς χρησιμεύει ή μύτη ;
— Για να βλέπουμε.
— Τι ; Για να βλέπουμε ;
— Άφού τα γυαλιά σου τα βάζεις στη μύτη.

Το Καρναβάλι των μικρών

Χαριτωμένα μεταμφέσεις μικρών, από τούς παιδικούς χορούς του «Κεντρικού»

Αν και περιπατῇ

ΣΤΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

Δὲν καίγεται

Ἡ θαυματουργικὴ δύναμις μερικῶν ἱνδῶν φακίρων ὡς ἀνέκχουν σὲ φωτιά ἔχει προκαλέσει ἀπὸ καιρὸ τὴν προσοχὴ τῶν περσιολογῶν. Εἶναι ἕνα αἶνιγμα τόσο πρὸς ἀνατολικὰ, ὡς αὐτὴ ἡ ἱκανότης δὲν εἶναι ἀποκλειστικὸ πρόνομιο τῶν μάγων τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ ἱστορία μᾶς ἀναφέρει πολλὰς περιπτώσεις «καίσεως» καὶ πολλὰ μνῆματα, ἰδιαιτέρως ὁ περίφημος Χόμ, βγῆκαν τὴν τελείως ἀόκτι ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιφάνειά τὸν προτέρων στοιχείων. Πολλοὶ περιηγητὰν ἀνέφεραν τὰς λεπτομερείας αὐτῶν τῶν τελευτῶν πού κάνουν μερικὲς πρωτόγονες φυλὲς κατὰ τίς ὁποῖες οἱ μάγοι περιπατοῦν πάνω σ' ἕνα ἔδαφος σκεπασμένον μὲ ἀναμμένα κάρβουνα, χωρὶς νὰ καυδοῦν, καθόλου. Στὴν Εὐρώπῃ, τὸ παλαιὸ ἔθιμον τῶν χορῶν μὲσα σὲ φλόγες διετηρήθη στὴ Βαυλαρία πολὺ Μπαλγκάρ, πού βρίσκεται πάλιν σὲ ὅρη τῆς Στράντζας. Τὴ νύκτα τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου γυναικὲς πού πρέπει νὰ θεωροῦμε μνῆματα πέφτουν μὲσα στὴ φωτιά ἐκτελούσαι ἕνα καθιερωμένον χορὸν ὑπὸ τῶν ἤχων τοῦ ταμπουρλου καὶ τῆς γκάιτας.

Σήμερα, χάρις σὲ σφοδρὰς πληροφορίες πού μεταδίδει ὁ Οὐγγρικήν ἔφημερίδα δι' ἐπιστολῆς τοῦ ὀνόμαρος Ζωγράφου Κάρλο Σάρα πού εὐρίσκεται ἤδη στὰς Ἰνδίας μαθαίνουμε πολλὰ καὶ ἐνδιαφέροντα πράγματα γιὰ τοὺς μυστηριώδεις αὐτοὺς ἀνθρώπους. Ἰδού ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Οὐγγύρου Ζωγράφου: «Σὰς στέλνω, γράφει, μερικὰς φωτογραφίας ἐνὸς γιόγκι (Ἰνδοῦ ἀσκητοῦ) πού ἔχει τὴν ὑπερφυλὴ δύναμιν νὰ δαμάσῃ τὸ τρομερώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ στοιχεία: τὴ φωτιά. Περιπατεῖ, πραγματικὰ, πάνω σὲ ἀναμμένα κάρβουνα μὲ τὸσπιν ἀνεῖον σὺν νὰ ἐπρόκειτο περὶ τοῦ πλεον ἀκινδύνου παρκτοῦ σαλονιοῦ.

Τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ γιόγκι εἶναι ἀλλωστὲ πολὺ γνωστὸν στὴς Ἰνδίες: Λέγεται φαζάλ Ἑλλάς. Τὸν ἐγγνώρισα πρὸ ἔξι ἐτῶν, στὴν καρδιά τῆς ζούγκλας τῶν Βορείων Ἰμαλαίων, ὅπου ζοῦσε ὡς ἐρημίτης μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Μὲ εἶπε δυνάμει ἕνα πρὶν καὶ ἀσφαλῶς θὰ πέβαινα ἀπὸ τὴν πλημύρα, ἀν δὲ μὲ νοσήσειε αὐτὸς ὁ ξεραιτικός ἀνθρώπος. Ἐμεινε δύο μῆνες στὴν καλαμῖνα καλυθὼν πού ἦταν κρυμμένη μὲσα σὲ πυκνὸ δάσος. Λίγο καιρὸ ἀργότερον, τὸ αἶσθημα τῆς συννυσμένης πού αἰσθανόμην ἀπέναντί μου μὲ ἀνέγκασε νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ στὸ ἐρημητήριο του. Ἀλλὰ δὲν τὸν ὄρθκα πιά ἐκεῖ. Εἶχε ἐξαφανισθῇ χωρὶς ν' ἀφήσῃ ἱχνος καὶ δὲν ἀκούσα πιά νὰ γινεταί λόγος γι' αὐτὸν ὡς τὴν ἡμέρα πού μὴ ἴθαγενὲς ἐφημερίδα πού μοῦ ἔπεσε στὴ χεῖρα ἀνέφερε μὴ ἐπιβεβεῖ «καίσεως», δηλαδὴ περὶ πᾶν σὲ φωτιά. Αὐτὸς πού ἔκανε τὴν καταπληκτικὴν αὐτὴν ἐπίδειξιν δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν παλαιὸν φιλό τὸν ἐρημίτη φαζάλ Ἑλλάς, πού ἐν τῇ μεταξὺ ἔγινε γιόγκι.

Ἡ ὑπερφυλὴ δύναμις τοῦ φαζάλ Ἑλλάς δὲν τοῦ ἀπαιτεῖται μόνον νὰ περπατᾷ ἀκινδύνως πάνω στὴν φωτιά ἀλλὰ τοῦ δίνει τὴν ἱκανότητα νὰ μεταβῇ ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐξαιρετικὸν προσόν καὶ σὲ τρίτους, προσόν πού δοκιμάσας ἀλλωστὲ μὲ ἄλτην τὴν ἀποτελεσματικότητά του ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μου.

Τὰ πειράματα αὐτὰ μὲ ἄφρον στὴν ἀρχὴ μάλλον δύσπιστον. Τέλος ἀπεφασίσα νὰ ὑποβληθῶ σ' αὐτὴν τὴν ἀληθινὴν δοκιμασίαν τῆς φωτιάς, ἀλλὰ ἕνας τρομερὸς φόθος μὲ κατέλαβε μόλις εἶδα τὴν φλεγόμενὴν κλάσιν πού ἔπρεπε νὰ περάσω ὀδονόμενος ἀπὸ τὸ γιόγκι. Μὲ πολλὰς προφυλάξεις γ' ἡσυχία ἀργὰ τὸ γυνὸ πᾶσι μου σὲ σκεπασμένον μὲ κατακόκκινα κάρβουνα ἔδωκε, ἀλλὰ ἐκπληκτικὸς ἀντελήφθην πῶς δὲν δοκιμάσας κανένα αἰσθημα ζήτησις. Ἐπ' αὐτὸν κατόπιν ἄριστον πρῶτον τὸν δεῖξαι πᾶσι μου κατόπιν ἄριστον πᾶσι μου αὐτὸ τὸ πρῶτον ταῖσθε καὶ ἔκωκα δέκα μέτρα πρὸς τὴν μίαν κατεύθυνσιν καὶ δέκα πρὸς τὴν ἄλλη ὑπὸ τὰ κατάπληκτα δέματά μου πολυαριθμῶν θεσπῶν πού παρευρίσκοντο στὴν ἐπίδειξιν αὐτῇ. Εἶχα τὸ αἰσθημα πῶς πατούσα πάνω σὲ χλιαρὸν νερό, ἐνῷ οἱ ἀνθρώποι πού ἦσαν γύρω μου ἱδρῶαν ἀφάνταστα, γιὰ τὴν ζέση πού ἀνεδίδετο ἀπὸ τὸ ἔδαφος τὴν πολὺ δύναμιν!

Εἶναι ἀναμφισβήτητον γεγονός ὅτι ὁ φαζάλ Ἑλλάς εἶναι προικισμένος μὲ ἀπολύτῃ ἀντοχῇ ἐναντὶ τῆς φωτιάς καὶ ὅλοι οἱ ἐπιστομικοὶ καὶ ἱατροὶ πού τὸν ἐξήτασαν θνῶντοντες ἀπ' αὐτὴν τὴν δοκιμασίαν, συμφωνοῦν ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ. Προσπαθοῦν νὰ ἐξηγήσουν τὸ καταπληκτικὸν αὐτὸ φαινόμενον μὲ τὴν θαυματουργικὴν δύναμιν τῆς θελήσεώς του. Κι' ὅμως ὁ γιόγκι βεβαιώνει ὅτι

Σὰν παραμῦθι

Ο ΚΛΟΟΥΝ - ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Ἡ εὐτυχία του

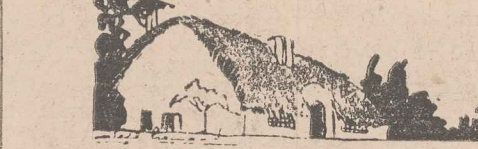

ΠΩΣ εἰσαίτε πολὺ λυπημένοι. Ὅταν παρουστασθῆτε πάνω στὴ σκηνή, ἀρχίζετε νὰ λέτε σὲ τὸ κοινὸ ἀνιερὲς ἱστορίες καὶ τὰ δάκρυα, τρεχόντας ἀπ' τὰ μάτια σας, κατακυλῶσαν πάνω σὲ μανόμυα, πού φοράτε, δὲν ἔχω δὴ ὅμοιο σ' ἄλ-

Ὁ ἐρωτευμένος Κλόουν, ἔπεσε στὰ πόδια τ' ἀλόγου, γιὰ ν' αὐτοκτονήσῃ. Ἦταν κλόουν. Ἐνὰ μαγικὸν μεταξὺ τοῦ αὐτοῦ, σπαρμένο μὲ δάκρυα ἀσπένια. Αὐτὸ δὲν μπορεῖ πιά νὰ ἐξακολουθήσῃ. Πρέπει νὰ ξαναγινετὸ ὁ εὐθυμὸς κλόουν, ὅπως ἄλλοτε, γιὰτὶ, διαφορετικὰ, νὰ χωριστοῦμε.

Αὐτὸ εἶπε ὁ διευθυντὴς τοῦ ἵπποδρόμου «Ἀκάντεμ» στὸν κλόουν Κικὶ με-

Κι' ὅταν τὸν ρωτοῦν, πῶς ἔκαμε αὐτὴν τὴν περιουσία, ἀπαντᾷ: τὴν κέρδισα ὅταν ἦμουν... παιγνίδι.

σα σὲ καμινίον πού κι' ἔκανε νὰ φύγῃ. Ὁ Κλόουν τὸν ἐσταμάτησε. —Αὐτὸ πού μοῦ ζητᾷτε, δὲν μπορῶ νὰ τὸ κάνω. —Καί, γιὰτὶ; —Γιὰτὶ εἶμαι τρελλὰ ἐρωτευμένος. —Μὲ τὴν δεσποινίδα Λανράν, αἱ; —Μηδὴ! Τὸ ζέρετε: —Θάμουνα στραβός, ἀν δὲν τὸ ἐδέλαιο. Ὅλο τὸ ἵπποδρόμο σὰς ἔχει ἀντιληπθῇ.

—Ε, λοιπόν, ναί. Τὴν ἀγαπᾷ. —Παντρεύου τὴν, ἐπὶ τέλους! —Δὲ μὲ θέλει. ... Συννιθῶναι νὰ ζῇ σὲ τὸ χωριὸ μὲ τ' ἀλόγου, δὲν τὴν ἀρέσει ἡ ζῆν αὐτῇ. Ὑστερον μὲ ὁ ἴδιος πᾶσι δὲν δέχεται νὰ μὲ παντρευθῇ, ἀν εἶχα δέκα χιλιάδες φράγκα, γιὰ νὰ τὴν ἀράσω ἕνα σπιτάκι σὲ χωριό. Ἐπειδὴ λοιπόν δὲν τᾶχω τὰ λεπτὰ αὐτὰ, δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτα. Ἀπεφάσισα ν' αὐτοκτονήσω καί, πρὶν νὰ βῶ στὴ σκηνή, ἔπεσα στὰ πόδια τοῦ ἀλόγου, ἀπάνου σὲ ὅτιο ἦταν καθάλλα καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελέσῃ τὸ νοῦμρόν της, γιὰ νὰ μὲ πατήσῃ καὶ νὰ πεθάνω. Τ' ἀλόγου ὅμως, πού

πρόκειται περὶ ἱκανότητος ἐμφύτου σὲ κάθε ἀνθρώπου καὶ ἀρκεῖ ἀπλῶς νὰ τὴν ἀναπτύξῃ. Τὸ ἀπόκομμα τῆς Ἰνδικῆς ἐφημερίδος πού ἀναφέρει ὁ κ. Σάρα στὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἀναγγέλλει μίαν φιλονεικίαν ἐν ὁρῇ ὁργανωμένην ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τοῦ Ἀγγλοῦ Διοικητοῦ Λανσελὸτ Γκράμ καὶ τῆς ὁποίας τὸ «κλόουν» θὰ ἦταν μὴ ἐπιδείξει τὸν περιφημὸν γιόγκι φαζάλ Ἑλλάς. Εἶναι πολὺ ἀπίθανον κατὰ πόσον μίαν προσωπικότητα, τόσο ὑψηλὴ, ὅσο ὁ σερ Λανσελὸτ Γκράμ θὰ παραχωρήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ σὲ μὴν χυδαία ἐπίδειξιν ταλαρτανισμοῦ. Ἰδού ἀλλωστὲ τὸ κείμενον τοῦ ἀρθρου:

«Τὸ Κοινὸν τοῦ Καρασί (ἡμέτερος εὐρισκομένου εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἱπποδρόμου), κοντὰ σὲ Χαλνταρμάν, θὰ ἔχῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσῃ τὰ κατορθώματα τοῦ γιόγκι φαζάλ Ἑλλάς ἀπὸ τὴν Κιούττα, ὁ ὁποῖος, πρὸ δέκα πέντε ἡμερῶν, ἐξέτελεσε ἕνα ἐπιστομικὸν πείραμα μπρὸς τὸ Κοινὸν ἀποτελούμενον ἀπὸ ἐπιστήμονας, ἱατροὺς καὶ δημοσιογράφους τῆς Χώρας. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς δοκιμασίας ἐπεβεβαιώσε μίαν ἐπὶ πλέον φορὰν τὰς ἐξαιρετικὰς ἱκανότητας τοῦ γιόγκι.

Ὁ Κικὶ ἐπαντρεῖται τὴν δεσποινίδα Λανράν. Ἀνῶσαν μίαν κομψὴν ἐπαύλιν στὴν Νορμανδία. Καί, ἀν καμιά φορὰ τὸν ρωτᾷ πῶς ἔκανε αὐτὴν τὴν περιουσίαν, ὁ Κικὶ ἀπαντᾷ γελώντας: —Αὐτὴ τὴν περιουσίαν τὴν ἐκέρδισα, ὅταν ἦμουν παιγνίδι.

Γ. ΝΤΟΛΕΪ

εἶναι καλὰ γυμνασμένο, μ' ἐπὶ ἡδονῇ κι' εἶται δὲν ἐπαθα τίποτα. Πρέπει νὰ βρῶ ἄλλο μέσο αὐτοκτονίας. —Ο Κικὶ ἔδωκε τὸ παληταίστικο κοστούμι, ἐφόρεσε τὰ πολιτικά κι' ἦταν ἐπὶ τρεχόντας ἀπ' τὰ μάτια σας, κατακυλῶσαν πάνω σὲ μανόμυα, πού φοράτε, δὲν ἔχω δὴ ὅμοιο σ' ἄλ-

Ὁ Κικὶ ἔδωκε τὸ παληταίστικο κοστούμι, ἐφόρεσε τὰ πολιτικά κι' ἦταν ἐπὶ τρεχόντας ἀπ' τὰ μάτια σας, κατακυλῶσαν πάνω σὲ μανόμυα, πού φοράτε, δὲν ἔχω δὴ ὅμοιο σ' ἄλ-

Ὁ Κικὶ ἔδωκε τὸ παληταίστικο κοστούμι, ἐφόρεσε τὰ πολιτικά κι' ἦταν ἐπὶ τρεχόντας ἀπ' τὰ μάτια σας, κατακυλῶσαν πάνω σὲ μανόμυα, πού φοράτε, δὲν ἔχω δὴ ὅμοιο σ' ἄλ-

Ὁ Κικὶ ἔδωκε τὸ παληταίστικο κοστούμι, ἐφόρεσε τὰ πολιτικά κι' ἦταν ἐπὶ τρεχόντας ἀπ' τὰ μάτια σας, κατακυλῶσαν πάνω σὲ μανόμυα, πού φοράτε, δὲν ἔχω δὴ ὅμοιο σ' ἄλ-

Ὁ Κικὶ ἔδωκε τὸ παληταίστικο κοστούμι, ἐφόρεσε τὰ πολιτικά κι' ἦταν ἐπὶ τρεχόντας ἀπ' τὰ μάτια σας, κατακυλῶσαν πάνω σὲ μανόμυα, πού φοράτε, δὲν ἔχω δὴ ὅμοιο σ' ἄλ-

Ὁ Κικὶ ἔδωκε τὸ παληταίστικο κοστούμι, ἐφόρεσε τὰ πολιτικά κι' ἦταν ἐπὶ τρεχόντας ἀπ' τὰ μάτια σας, κατακυλῶσαν πάνω σὲ μανόμυα, πού φοράτε, δὲν ἔχω δὴ ὅμοιο σ' ἄλ-

Ὁ Κικὶ ἔδωκε τὸ παληταίστικο κοστούμι, ἐφόρεσε τὰ πολιτικά κι' ἦταν ἐπὶ τρεχόντας ἀπ' τὰ μάτια σας, κατακυλῶσαν πάνω σὲ μανόμυα, πού φοράτε, δὲν ἔχω δὴ ὅμοιο σ' ἄλ-

Ὁ Κικὶ ἔδωκε τὸ παληταίστικο κοστούμι, ἐφόρεσε τὰ πολιτικά κι' ἦταν ἐπὶ τρεχόντας ἀπ' τὰ μάτια σας, κατακυλῶσαν πάνω σὲ μανόμυα, πού φοράτε, δὲν ἔχω δὴ ὅμοιο σ' ἄλ-

Ὁ Κικὶ ἔδωκε τὸ παληταίστικο κοστούμι, ἐφόρεσε τὰ πολιτικά κι' ἦταν ἐπὶ τρεχόντας ἀπ' τὰ μάτια σας, κατακυλῶσαν πάνω σὲ μανόμυα, πού φοράτε, δὲν ἔχω δὴ ὅμοιο σ' ἄλ-

Πέραν τοῦ Ὀλύμπου

Μερικά ἐντυπώσεις

ΔΡΑΜΑ

Τὸν χειμῶνα τῆς Δράμας, δέβαια, δὲν εἶνε πολιτεία, πού μπορεῖ νὰ περάσουν οἱ κάτοικοι τὸν καιρὸν τοῦ εὐχάριστη. Μὰ παρ' ὅλο τὸ κρύο, παρὰ τὴν καθημερινὴν ἐργασίαν τους, δὲν χάνουν τὸ κέφι τους. Οἱ χοροὶ δὲν λείπουν μῆτε στὴ Στρατιωτικὴ Λέσχῃ οὔτε στὰ σπιτία. Τώρα δὲ τίς Ἀπόκριες, εἶνε πρὸς πυκνὸν καὶ πρὸς κεφάλαιον. Δὲν εἶνε δέβαια «Μικρὴ Νύκτας» τώρα ἡ Δράμα, τὴν ἐποχὴν τῆς καρναβαλίων. Μὰ πάλιν δὲν ξεχνᾷται τίς παλιὲς δόξες τῆς καὶ οἱ Ἀπόκριες περιμένονται σὺν ἕνα ἐξίστασμα ἀπὸ τὴν χιουδιασμένην χειμωνιατικὴν ζωὴ. Τὸ μακάρεμα εἶνε ἀπαραίτητον. Καὶ «ἐντυπώσεις» πολὺ χαρακτηριστικὰ καὶ μ' ἀσθονο πλοῦτον, ὅσοι συμμετεῖχον στὰς καρναβαλίων. Τὸ καλοκαίρι στὴ Δράμα, ἡ κίνησις ζωηρεῖται. Εἶνε ἡ μὴν πάλιν τῆς Β. Ἑλλάδος, πού εἶχε τὸ «Τροκαντέρ» τῆς —στὸ νησάκι— τὸν καιρὸ πού αἱ ἄλλες πόλεις τῆς, περιορίζονταν στὴς Βεγγέρες. Κι' εἶνε κατὰ τὸ ὅραμα αὐτὸ τὸ ἐνησάκι. Γιὰτὶ εἶπαμε πῶς ἡ Δράμα εἶνε μίαν μικρὴ Βενετία. Ὁλόκληρο τὸ νοτιοδυτικὸν τμήμα τῆς, εἶνε γεμάτον ἀπὸ πηγῆς. Κι' εἶται ἐξέτετε σπιτία, πού τὰ τρίγωνον πηγῶν νερά, πού ἀναβλύζουν σχεδὸν ἀπὸ τὰ θεμέλια τους, χωρὶς νὰ εἶνε δέβαια «Παλάτια».

Ὅλα αὐτὰ τὰ νερά κατευθύνονται πρὸς τὴν ἁγία Βαρβάρα, ὅπου ἀπὸ τὰ θεμέλια τὸν καπνοδοχέων, θγαίνων ἄλλα νερά, πού σχηματίζονται ἕνα... λιμνίσκος. Ἐκεῖ μίαν σεληνόμορφη λίμνη, μὲσα σὲ μίαν ὁροσειὰ μὲ κίβρους καὶ μαντολίνια, περᾶσαι ἀξέχαστα, μὲ συνανδελφούς τῆς Δράμας. Τὰ νερά φεύγουν ἀπὸ τὸ... λιμνίσκος αὐτὸ πρὸς τὰ κάτω. Κι' ἐκεῖ σκορπιζόμενα, περιέρχονται λωρίδες γῆς, πού τίς μεταβάλλουν σὲ... νησάκια. Κι' ἐκεῖ εἶνε δὴ κέντρα. Τὸ ἕνα (ἀριστερὰ) λαϊκὸ καὶ τὸ ἄλλο (ὀψηλότερον) (δεξιὰ) γιὰ τὸν καλὸν κόσμο. Ἐκεῖ πολλὰς νύχτας, εἶδαμε χοροὺς πού δὲν τοῦς θυμώμασται μῆτε σὲ «Τροκαντέρ» οὔτε σὲ μακροτρίαν Φαληρικὰ «Πουασὸν νι' Ὀρν», πού εἶδε ἡμέρες δόξης, ἡμέρες λατρείας.

Πρὸ φιλόξενη πόλις ἀπὸ τὴν Δράμα, λέγεται εἶδε. Ὁ συνανδελφὸς Κορναβάνης τῆς «Πρωίας», ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα παιδιὰ, ξεναγὸς ὢλον τὸν ἐκεῖ διερχομένον. Ὁ Μιχαήλ καὶ ὁ Βεζυρτζόγλου τοῦ «Θάρρους», ἀπὸ τοῦς πρὸς περὶ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ὁ «πρωτεύων» τῶν δημοσιογράφων ὁ Κώστας ὁ Τζωνετακίς. Ἄλλοτε δημοσιογράφος στὴν Ἀθήνα, ἐβρέθηκε στὴ Δράμα κι' ἔμεινε ἐκεῖ. Ὁρὸς μπορεῖ νὰ περάσῃε μαζὶ σὺν καὶ τὰ τὸ θεωρήσῃ προσβολή, ἀν δὲν πᾶτε στὴ... «Βίλλαν» του, δυτικὰ ἔξω ἀπὸ τὴν Δράμα, ἕνα μικρὸ σπιτάκι καλοθεώμενον, ὅπου δὲν λείπει ὁ καλὸς μεζὺς καὶ τὰ... λουλούδια. Καὶ γιὰ τὰ δύο φροντίζει ὁ ἴδιος στοργικὰ. Ἐκεῖ καὶ ὁ ἄλλοτε διευθυντὴς τῆς Ἀθηναϊκῆς γολωφῶν «Νηπταῶν» Ν. Κατανακίης καὶ ἄλλοι πολλοὶ καλοὶ φίλοι.

Μὰ κι' ἔξω ἀπὸ τὸν δημοσιογραφικὸν κύκλο, δὲν ὑστεροῦν οἱ ἐκλεκτικὲς φυσιογνωμίες. Ὁ Φαρμακοποιὸς κ. Κάζης μὲ πλατεῖα μόρφωση, ὁ συμφορολόγος κ. Μανώλης Μαρκάκης, τῆς μετὰ ἀλ καρδία, ὁ Κωστής ὁ Κωνσταντινίδης, πού τώρα δημοσιογραφεῖ, ὁ πρῶν δὴ μαρτυρῶν Ἀναγνώστη, ὁ νῦν δὴ μαρτυρῶν Ἰσογυαλῆς, ὁ Θ. Ἀθανασίουδης συνανδελφός κι' αὐτὸς καὶ ἐκδότης μίαν ἐμπορικὴν ἐπιθεώρησιν ἀπὸ τίς καλύτερες, ὁ πρῶτος τῶν ἑμπορικῶν Συλλόγων, ὁ πρῶτος τῆς Ο. Ε. Β. κ. Θεοτοκόγλου, ὁ διευθυντὴς τῆς Ὁμοσπονδίας, ὁ διαμνηστὴς συμπολιτὴς κ. Ἑμμ. Πατρικαλάκης καὶ πόσοι καὶ πόσοι ἄλλοι πού θὰ μὲ συγχωρήσουν γιὰτὶ δὲν τοὺς ἀναφέρω ἐδῶ, λόγῳ ἐλλείψεως χώρου.

Μ. Α. Μ.

—Θὰ πᾶω νὰ τὴν φέρω. Θὰ δῆς πῶς δὲν σοῦ λέω ψέματα. —Ὁ Ράγκμα ἔλασε, θοοὶ δὲν εἶναι. Τὰ μάτια του ἔλασαν μὲ τὴν σκηνὴ πῶς ἡ τύχη του εὐνοῦσε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο πειρατὴ. Πραγματικὰ, τὴν ἄλλη μέρα, ὅταν εἶχε ξεμεθύσει, τοῦ φάνηκε τρομερὸς ὁ κίνδυνος, αὐτὸς τῆς διπλῆς γυναικείας παρουσίας πού θὰ μπορούσε νὰ τινάξῃ τὸν βρῖκι του στὸν ἀέρα ἐκκολύττερα ἀπὸ τὸν μαρμαρῆ πού ἦτον στὸν ἀέθριον. Ἀλλὰ καθὼς ἡ Ἀννα τοῦ ἐξήγησε τὸν κίνδυνον πού ὑπῆρχε ἀν ἀφῆνε τὴν Μαίρη στὰ ἐρωτικά της βάσανα, ὁ Ράγκμα ἄρχισε μὲ χίλιες δικαιολογίες νὰ φέρνῃ κοντὰ τὴν Μαίρη Ρῶντ καὶ κείνου πού ἀγαποῦσε. Ἐτοί μὲ τὴν ἴδια διπλωματία πού μεταχειρίσθηκε γιὰ τὸν φακίρον, ἡ Μαίρη ἀπεκάλυψε προσεκτικὰ στὸν ἑλκυοργὸν τὴν ἀληθινὴ φύσιν της.

Παράδειγμα εἰδύλλου αὐτῶν τῶν δύο ἀνθρώπων πού δὲν μπορούσε νὰ ἱκανοποιηθῇ παρὰ μόνον στὸν μυσθὸν τῶν συντροφίαν τους δημοφιλῶν γύρω τους τὴν καταλλήλῃ ἀπομόνισιν καὶ ὅταν τοὺς προσεγγέρετο τὸ δάσος, κάθε φορὰ πού τὸ καράβι ἄραζε γιὰ νὰ διορθώσῃ τὰ τραυμάτα του. Ὁ Ράγκμα ἦταν εὐτυχὴς γι' αὐτὴν τὴν συμπτῶν πού τοῦ ἔφερε τὴν ἡσυχίαν σὲ καράβι.

ΜΙΑ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Κι' ὅμως ὅλα πῆγαν νὰ καταστραφῶν. Ὁ Μόρριςσον τσακώθηκε μὲ ἕνα πειρα-

Τὸν χειμῶνα τῆς Δράμας, δέβαια, δὲν εἶνε πολιτεία, πού μπορεῖ νὰ περάσουν οἱ κάτοικοι τὸν καιρὸν τοῦ εὐχάριστη. Μὰ παρ' ὅλο τὸ κρύο, παρὰ τὴν καθημερινὴν ἐργασίαν τους, δὲν χάνουν τὸ κέφι τους. Οἱ χοροὶ δὲν λείπουν μῆτε στὴ Στρατιωτικὴ Λέσχῃ οὔτε στὰ σπιτία. Τώρα δὲ τίς Ἀπόκριες, εἶνε πρὸς πυκνὸν καὶ πρὸς κεφάλαιον. Δὲν εἶνε δέβαια «Μικρὴ Νύκτας» τώρα ἡ Δράμα, τὴν ἐποχὴν τῆς καρναβαλίων. Μὰ πάλιν δὲν ξεχνᾷται τίς παλιὲς δόξες τῆς καὶ οἱ Ἀπόκριες περιμένονται σὺν ἕνα ἐξίστασμα ἀπὸ τὴν χιουδιασμένην χειμωνιατικὴν ζωὴ. Τὸ μακάρεμα εἶνε ἀπαραίτητον. Καὶ «ἐντυπώσεις» πολὺ χαρακτηριστικὰ καὶ μ' ἀσθονο πλοῦτον, ὅσοι συμμετεῖχον στὰς καρναβαλίων. Τὸ καλοκαίρι στὴ Δράμα, ἡ κίνησις ζωηρεῖται. Εἶνε ἡ μὴν πάλιν τῆς Β. Ἑλλάδος, πού εἶχε τὸ «Τροκαντέρ» τῆς —στὸ νησάκι— τὸν καιρὸ πού αἱ ἄλλες πόλεις τῆς, περιορίζονταν στὴς Βεγγέρες. Κι' εἶνε κατὰ τὸ ὅραμα αὐτὸ τὸ ἐνησάκι. Γιὰτὶ εἶπαμε πῶς ἡ Δράμα εἶνε μίαν μικρὴ Βενετία. Ὁλόκληρο τὸ νοτιοδυτικὸν τμήμα τῆς, εἶνε γεμάτον ἀπὸ πηγῆς. Κι' εἶται ἐξέτετε σπιτία, πού τὰ τρίγωνον πηγῶν νερά, πού ἀναβλύζουν σχεδὸν ἀπὸ τὰ θεμέλια τους, χωρὶς νὰ εἶνε δέβαια «Παλάτια».

Ὅλα αὐτὰ τὰ νερά κατευθύνονται πρὸς τὴν ἁγία Βαρβάρα, ὅπου ἀπὸ τὰ θεμέλια τὸν καπνοδοχέων, θγαίνων ἄλλα νερά, πού σχηματίζονται ἕνα... λιμνίσκος. Ἐκεῖ μίαν σεληνόμορφη λίμνη, μὲσα σὲ μίαν ὁροσειὰ μὲ κίβρους καὶ μαντολίνια, περᾶσαι ἀξέχαστα, μὲ συνανδελφούς τῆς Δράμας. Τὰ νερά φεύγουν ἀπὸ τὸ... λιμνίσκος αὐτὸ πρὸς τὰ κάτω. Κι' ἐκεῖ σκορπιζόμενα, περιέρχονται λωρίδες γῆς, πού τίς μεταβάλλουν σὲ... νησάκια. Κι' ἐκεῖ εἶνε δὴ κέντρα. Τὸ ἕνα (ἀριστερὰ) λαϊκὸ καὶ τὸ ἄλλο (ὀψηλότερον) (δεξιὰ) γιὰ τὸν καλὸν κόσμο. Ἐκεῖ πολλὰς νύχτας, εἶδαμε χοροὺς πού δὲν τοῦς θυμώμασται μῆτε σὲ «Τροκαντέρ» οὔτε σὲ μακροτρίαν Φαληρικὰ «Πουασὸν νι' Ὀρν», πού εἶδε ἡμέρες δόξης, ἡμέρες λατρείας.

Πρὸ φιλόξενη πόλις ἀπὸ τὴν Δράμα, λέγεται εἶδε. Ὁ συνανδελφὸς Κορναβάνης τῆς «Πρωίας», ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα παιδιὰ, ξεναγὸς ὢλον τὸν ἐκεῖ διερχομένον. Ὁ Μιχαήλ καὶ ὁ Βεζυρτζόγλου τοῦ «Θάρρους», ἀπὸ τοῦς πρὸς περὶ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ὁ «πρωτεύων» τῶν δημοσιογράφων ὁ Κώστας ὁ Τζωνετακίς. Ἄλλοτε δημοσιογράφος στὴν Ἀθήνα, ἐβρέθηκε στὴ Δράμα κι' ἔμεινε ἐκεῖ. Ὁρὸς μπορεῖ νὰ περάσῃε μαζὶ σὺν καὶ τὰ τὸ θεωρήσῃ προσβολή, ἀν δὲν πᾶτε στὴ... «Βίλλαν» του, δυτικὰ ἔξω ἀπὸ τὴν Δράμα, ἕνα μικρὸ σπιτάκι καλοθεώμενον, ὅπου δὲν λείπει ὁ καλὸς μεζὺς καὶ τὰ... λουλούδια. Καὶ γιὰ τὰ δύο φροντίζει ὁ ἴδιος στοργικὰ. Ἐκεῖ καὶ ὁ ἄλλοτε διευθυντὴς τῆς Ἀθηναϊκῆς γολωφῶν «Νηπταῶν» Ν. Κατανακίης καὶ ἄλλοι πολλοὶ καλοὶ φίλοι.

Μὰ κι' ἔξω ἀπὸ τὸν δημοσιογραφικὸν κύκλο, δὲν ὑστεροῦν οἱ ἐκλεκτικὲς φυσιογνωμίες. Ὁ Φαρμακοποιὸς κ. Κάζης μὲ πλατεῖα μόρφωση, ὁ συμφορολόγος κ. Μανώλης Μαρκάκης, τῆς μετὰ ἀλ καρδία, ὁ Κωστής ὁ Κωνσταντινίδης, πού τώρα δημοσιογραφεῖ, ὁ πρῶν δὴ μαρτυρῶν Ἀναγνώστη, ὁ νῦν δὴ μαρτυρῶν Ἰσογυαλῆς, ὁ Θ. Ἀθανασίουδης συνανδελφός κι' αὐτὸς καὶ ἐκδότης μίαν ἐμπορικὴν ἐπιθεώρησιν ἀπὸ τίς καλύτερες,

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΧΩΡΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ

ΚΑΤΑ ΝΕΩΤΑΤΗΝ ΜΕΘΟΔΟΝ ΤΟΥ „ΕΣΠΕΡΟΥ“

ΜΑΘΗΜΑ Κον

Parlez-vous français?
que demandez-vous?
que vous faut-il?
faites moi ce plaisir
vous m'obligerez
je l'ai échappé belle
non, c'est impossible
vous êtes très bon
notre cousin est parti
vous vous trompez
je vous assure que non
j'ai reçu votre lettre

παρλε-βοφ φρανσά;
κέ ντεμαντέ-βοφ;
καί βοφ φό-τ-ιλ
φέτ μοά σε πλεζίρ
βοφ μ'ομπλιζερε
ζέ λ'έ έσπαπέ μπέλ
νό, σ'ε-ι-ιμπε-σι-μπ
βοφ-ζ-έτ τρέ μπόν
νότρ κουζέν ε παρτί
βοφ βοφ τρουαπέ
ζε-βου-ζ-άσοφρ κέ νο
ζε-ε-ρεσού βοτρά λέτρ

δμλείτε γαλλικά;
τί ζητείτε;
τί σας χρειάζεται
κάμετέ μου αυτή τη χάρι
θo με υποχρεώσετε
την γλύτωσησθε φθηνά
όχι, είναι αδύνατον
είσαθε πολύ καλός
ο εξάγγελός μας έφυγε
άπατόσαθε
σά βεβαιώδη ότι όχι
έλαβον το γράμμα σας

ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ

alors
après
aille un
assez
aujourd'hui
au matin
bientôt
encore
enfin
ensuite
mieux
parfois
jamais
toujours
ici
là
néanmoins
loin
près
guerre
ensuite
maintenant
beaucoup
autour
avant
cependant
comment
déjà
derrière
désormais
dorénavant

άλορ
άπρέ
άγι-ο
άσε
ό-ζοφρ-ντ'οι
ό-παρσάβαν
μπ-ε-ι-ν
άνκοφρ
άνφεν
άνσάμπι
μ-ε
παρφοά
ζαμέ
του-ζοφ
ισί
λά
νεανμοέν
λο-αν
ποέ
γκ-ε-ρ
άνσούτι
μεντ-αν
μπ-ακοφ
ό-τοφρ
άβαν
σεπανταν
κομάν
ντεζά
ντεριέρ
ντε-ορμέ
ντορεναβάν

τότε
κατοπιν
άλλοφ
άρκετά
σημερα
στο παρσάβαν
προσσεχώς
άκόμην
έπί τέλους
μα-ι-ν
καλλιτέρα
κάποτε
τότε
πάντοτε
έδω
έκει
ούχ ήττον
μικρον
π-η-σ-ον
σχεδόν
έπειτα
τόωα
πολύ
π-ρι-ζ
έμπρός
έ-τούτοις
πώς
ήρη
όπισθεν
του λοιποφ
άπο τοφδε καί
έίς τό εξής
έντό
έκτος
περ σσότερο
έναντιον
ούτω
καλο
πάλιν ιδίος
τό μισό
έλαττον
πλεον
τόωα
χθ-ε-ς
δωρεάν
βεβαίως
πανταχού
όλιγον
πολύ
όχι
χειρότερον
μάλλον
ποσώς
διατί
όμως
έπειτα

dans
dehors
davantage
contre
ainsi
bien
bis
moitié
moins
plus
maintenant
hier
gratis
combien
certes
partout
peu
beaucoup
pas
pis
plus
point
pourquoi
pourquoi
pourtant
puis

ντεντάν
ντεορ
νταβάν-τά
κόντρ
αίνσι
μπ-ι-ν
μπ-ε-ς
μοατιέ
μο-ν
πλοφς
μεντ-αν
γιεφ
γκρατίς
κομπ-ι-ν
σι-ρι-ν
παρτοφ
πε
μ-α-κοφ
πα
πι
πλουτά
πο-ν
πουκουά
πουραν
πουί

ντεντάν
ντεορ
νταβάν-τά
κόντρ
αίνσι
μπ-ι-ν
μπ-ε-ς
μοατιέ
μο-ν
πλοφς
μεντ-αν
γιεφ
γκρατίς
κομπ-ι-ν
σι-ρι-ν
παρτοφ
πε
μ-α-κοφ
πα
πι
πλουτά
πο-ν
πουκουά
πουραν
πουί

quand
sitôt
aussitôt
soudain
souvent
surtout
tard
tôt
toujours
très
trop
vite

κάν
σιτό
έσ-τό
σουντ'αν
σουβαν
σουρτοφ
τάρ
τό
του-ζοφρ
τοφ
τρό
β-ε

πότε
εφθός
παρεφθ
αφνης
συνήθως
πρό παντοφ
άργα
ένωσις
πάντοτε
πολύ
παρα πολύ
γρήγορα

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

car
comme
donc
et
mais
or
que
quoique
si
soit
afin que
alors que
bien que
dès que
parce que
vu que
outre que
c'est à dire

κάφρ
κόμ
ντοφ
έ
μέ
όφ
καί
κου-φ
σ-ον
σ
σας
ά φ ν κέ
άλόφ κέ
μπ-ι-ν κέ
ντέ κέ
π-α-ν-ε-κ
βοφ κέ
οφτο κέ
σ'ε-ε-ν-ε-φ

διότι
έίφ
λοιπόν
έ
άλλα
όθεν
ότι
καίτοι
ειδεμή
έ-ν
είτε
ίνα
έφ
καιπερ
ά-α
ότι
καθότι
έκαστοφ
όηλαδη

ΡΟΘΕΣΕΙΣ

au milieu
derrière
dans
sauf
pour
à
par
près
voilà
malgré
à défaut de
voici
voilà
sous
sur
à cause de
à côté
au prix de
d'après
de manière à
quant à
loin de
faute de
grâce à
de peur de
eu dépit de
de façon à
à l'égard de
vu
à l'exception
vers
proche
sans
sans
avec
e-οφ
surtout
en
urgent
excellent
humain

ό μιλιε
ντεριέφ
ντάν
σόφ
π-ο-φ
α
πορ
πρ-ε
βοζλα
μαλγκρέ
ά ντεφοντέφ
βοασι
βισαλά
σι-ν
σού-ν
α-κοφ ντέ
ά-κοφ
ο-πρ-ντα
ντ'άπρε
ντε μανιέρ ά
κάν-τ-α
λοφν ντέ
φοτ ντέ
γκοφς ά
ντ-περ-ντέ
αν ντεπ-ντε
ντε φασόν ά
ά λ'έγκοφρ ντε
βώ
ά λ'έεπαφόν
βέρ
π-ο-φ
σάν
σόφ
σελόν
σ-οι-βάν
ντ
ντοφράν
έξ-ε-πτε
όρμ

έν-τ-ο-φ-έ-σ-οφ
όπισθεν
έντος
έκτός
δι-α
είς
δι-α
έγγ-ι-ς
ίδοφ
π-ι-α
έ-α-λ-ε-φ-ε-φ
ίδοφ (κοντά)
ίδοφ (μακράν)
ό-π-ο-φ
έπι
έξ αίτίας
παραπλεύρως
είς την τιμήν
κατά
κατά τρόπον όστε
ώς προς
μακράν τοφ
έλλείψει
χ-ο-ρ-ι-ς
έκ φόβου μή
είς πείσμα τοφ
κατά τρόπον όστε
όσον άφορ-ε-...
ένεκα
κατ'έξαιρεσιν
πρός
έγγ-ι-ς
ά-ν-ε-φ
έκτός
συνώνως
κατά
άπό
διαφορώντος
έξαιρεσει
πλην

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Η ΜΟΔΑ

Της εποχής μας

Οι εργαζόμενες

Μερικές συμβουλές

Υπάρχουν δύο κατηγορίες εργαζόμενων γυναικών: Αιτες που εργάζονται, για να κερδίσουν το ψωμί τους. Αυτήν πρέπει να επαινέσετε παραπάνω από την άλλη, που εργάζεται, γιατί έτσι της άρσει, για να κερδίσει τα ταγάρ της, τα μακινιάς της, χωρίς να ζητήσει από το σπίτι της. Σήμερα θ' άσοληθώμεν για τις γυναίκες, που εργάζονται, για να συντηρήσουν το σπίτι των, των οποίων ίσως να είναι το μόνον στήριγμα. Τους άξιζει να τις άγαπούν, να τις συμπαθούν οι διευθυνταί τους, οι άνθρωποι, που τις περιποιούνται, και οι άνδρες, που τις άγαπούν. Ένα εργαζόμενο κορίτσι μου έλεγε προχθές:

«Εάν ήμουν άνδρας, θα παντρεύομουν μία γυναίκα, που να έχη εργασθή το λιγώτερο πέντε χρόνια. "Αι αυτή θα βρίσκειται σε θέσι να εκτιμήση την ήρωιστά του σπιτιού και την γλώσσα της οικογενειακής ζωής. Δεν θα κουράζεται πολύ, δεν θα ζυγνά πολλές φορές την άσχη, για να ράψη ή να μπλώση, έπειδή όλη την ήμερα θα βρίσκειται στο γραφείο, δεν θα είναι άναγκασμένη να τρέχη, για να μην άσχηση και άκούση φωνές. "Ετσι θα με άγαπήση και θα με σέβεται».

Η εργαζόμενη γυναίκα πρέπει να προσέχη πολύ στο ντύσιμό της. Πολλές φορές από τις σελίδες αυτές έδωσαμε μοντέλα φορεμάτων για τη δουλειά και θα ζανσάδωσουμε σύντομα. Προσέχετε να είναι πάντοτε το φορέμά σας καθαρό και σιδερωμένο.

Μην άφίνετε ποτέ λεκέδες στο φορέμά σας. Σ' αυτή τη σελίδα σας δίνουμε τακτικά συμβουλές για το πρυνό σας φορέμα, για τη γυμναστική, που είναι άπαραίτητη, ιδίως στη γυναίκα, που πρέπει να μένη βρβία ή καθιστή όλη την ήμερα, και συμβουλές για την ήμορφιά σας.

Έτσι αυτή ή άπολογία της εργαζόμενης γυναικάς θα μωρέση να δώση στις πλούσιες μία καλλιτέρα ιδέα για την δικαιοσύνη και την έλεημοσύνη άπέναντι των άλλων, στις γυναίκες, που δεν δουλεύουν, τη σημασία μιας ήμερας γεμάτης δουλειάς, και σε όλες τις κοπέλλες, που σκεπάζονται, για να πάρουν ένα μισό στο τέλος του μήνος, κουράγιο, πολύ κουράγιο για τη δουλειά τους, που τις κάνει πιο συμπαθητικές σε μίς και έξις σεβ-οφ και θαυ-οφ-οφ.

Οι κολλάρια στη βάση του λαιμού πλαισιωμένοι με όσπρα άνθκια, όπως

ΜΟΝΤΕΡΝΑ

Δεξιά και άριστερα δύο έμφανίσεις της άρσίας Ρόσελ Χούτσον με μία χαριτωμένη τουαλέττα από ασπέν γαρνιρισμένη με ματελασέ. Είσε τελείως κλειστή έμπρός με τολμυρόκατα ντεκολτέ στην πλάτη. Είς το μέσον έπάνω ή Σιμόν Σιμόν με κολλάρο από μωσαλίνα γαρνιρισμένο με άνθκια. Καί κάτω ή "Εντέλις Φενιέρ που άγοπά το τολμυρό ντεκολτέ.

Δεν είναι πιά της μόδας να λένε πως ένα φορέμα έχει "όρε-άππλ". Κι όμως πίστετε δεν περιγράφει ακριβέστερα το στυλ της νέας τουαλέτας.

Το άπόνευμα θα είμαστε σεμνές μέχρι το σημείου να φορούμε κλειστά φορέματα και ψιλοφς γιακάδες άκομην. "Αλλ'αυτοφ" τη σημασία μιας ήμερας γεμάτης δουλειάς, και σε όλες τις κοπέλλες, που σκεπάζονται, για να πάρουν ένα μισό στο τέλος του μήνος, κουράγιο, πολύ κουράγιο για τη δουλειά τους, που τις κάνει πιο συμπαθητικές σε μίς και έξις σεβ-οφ και θαυ-οφ-οφ.

Οι κολλάρια στη βάση του λαιμού πλαισιωμένοι με όσπρα άνθκια, όπως

αυτός που φορεί έδώ ή Σιμόν-Σιμόν είναι για τα κορίτσια. Οι γυναίκες θα προτιμούμεν τα μεγάλα ντεκολτέ, σαν αυτά που άγαπά ή "Εντέλις Φενιέρ.

Προσέχετε πόσο ή χαριτωμένη Φενιέρ άγαπά τα τολμυρά ντεκολτέ. Μπορεί κανείς να ήλ πως σε όλες σκεδόν τις ταινίες της μάς έπιτρέπει να θαυμάσουμε το άσφογο στήθος της.

Οι καλοκαίρινες γυναίκες θα χαρούν μαθαίνοντας πως αυτό το είδος οι υποδελτικές τουαλέττες θα είναι το τελευταίο οικ αυτήν την εποχή. Η κομψή γυναίκα θα μωρή, κατά το

γούστο της, να φορέση είτε ένα φορέμα κλειστό στην πλάτη και άνοικτο έμπρός σε σχήμα καρδιάς ή (όπως κάνει έδώ ή Ρόσελ Χούτσον) να φορέσουν για τουαλέττα κλειστή έμπρός και σκεδόν χωρίς κοροζ στην πλάτη. Οι έκπληξες αυτού του είδους είναι στην ήμερησία διάταξη.

Αλλά υπάρχει και τρίτος τύπος τουαλέτας: είναι το φορέμα με το ντεκολτέ άμψιρ έμπρός που στην πλάτη κατεβαίνει ως τη μέση και συγκρατείται στους ώμους με στενές μπροτέλλες διαφόρων χρωμάτων.

Όμορφιά και κινηματογράφος

Η ΠΟΛΕΤ ΓΚΟΝΤΑΡ ΓΙΑ ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΗΣ

== = Έπάνοδος στη φύσι

Έκείνο που ιδιαιτέρως τραδή την προσοχή μέλις την ιδή κανείς είναι τα μαλλιά της. Ποτέ δεν είδαμε μαλλιά σαν της Πολέτ.

Πρίν πανδρευθή τον Τοφρί Τοφρίλιν ή Πολέτ Γκοντάρ ήταν μία θελκτική ζανθεία πλατινένια. Τα μαλλιά της ήσαν ύπεροχα. Τα πλατινένια μαλλιά της ήσαν κομμένα κοντά και τέλειωναν σε χαριτωμένες μπουκλίτσες. Αυτό της έδινε μία ιδιαιτέρη χάρι. Μά όταν ο Τοφρίλ της έκανε πρόταση γάμου άρσε τα μαλλιά της να παίρνουν το πρό-το τους χρώμα γιατί ό μέλλων σούζυος άντιποθέσει τρομερά τις ζανθές.

Η άλωση που έπληθεν εις την φυσιογνωμία της Πολέτ ύπρξε θαυμασία, φαίνονταν πιο νέα. Μή νομίζετε ότι το ζανθό πλατινένιο δείκνει το πρόσωπο πιο μεγάλο. Καθόλου..... Μόνο, μερικά πρόσωπα που, όπως της Πολέτ, έχουν δύνατη προσωπικότητα θα έπρεπε να σκεφθούν καλά πρίν να αλλάζουν τόσο γρήγορα το χρώμα των μαλλιών των. Γιατί αυτές οι γυναίκες δεν έχουν άνάγκη να άκολουθούν την μόδα πιστά.

Η Γκοντάρ μιλώντας για την ήμορφιά της λέγει:

«Δεν γίνετε ζανθεία άποτόμως, χωρίς να σκεφθήτε, δεν ταιριάζει ο' όλο τον κόσμο. Για μένα, ύπρξε έν ένα λάθος πολλών ετών. Όσο τα μαλλιά μου ήταν ντελικάτα και στερεά, τόσο γίνονταν ξερά και εύθραστα.

Για τα χαλασμένα μαλλιά ή Γκοντάρ

δίνει μία καλή συνταγή για να τους ζανθώσει την πρώτη ήμορφία τους.

Για να άρχισή, κάνει ένα μασσάζ στο δέρμα του κεφαλιού της, κάθε βράδυ με μία «λοσιόν» όχι λιπαρή, με κρόκουσ αυγού, καμμένη έπιτρες γι' αυτήν από τον κουρέα της.

—Αυτή ή «λοσιόν» δυνάμυνει πολύ τα μαλλιά.

Μά για να τους δώση όλη την ήμορφία τους έχει ένα «σαμπόινγκ» που μωνη της, το έφενε, Σ' αυτό όφειλει την γυαλάδα των μαλλιών της.

Ιδού ή συνταγή:

Μία φορά την έβδομάδα πλένει το κεφάλι της με ένα «σαμπόινγκ» με βάση ζύλο του Παναμά. Πλένει τα μαλλιά της ύστερα κάνει ένα μασσάζ με δυο αυγά καλοκτηνημένα σαν να έπρόκειτο για όμελέττα. Βλέπετε, άγαπητέ, να γανωώτριες ότι δεν πρόκειται πιά γι' το συνθησμένο σαμπουάν με κρόκουσ αυγού. Έδώ χρησιμοποιείται το άσπρο άσο και ο κρόκος.

Ο κρόκος τωνάει τα μαλλιά αλλά το άσπράδι τα μωρφοφει και νομίζω ότι δεν είναι άπαραίτητο να βουρτοζίσετε τα μαλλιά σας έπι μισή ώρα.

Το σπουδαίο είναι να έχετε μία πολύ καλή θούρττα. Έγώ μεταχειρίζομαι μία ειδική θούρττα με σκληρές τρίχες.

Η Πολέτ Γκοντάρ όχι μόνον άφισε τα μαλλιά της να ζανθαφούν το φυσικό τους χρώμα, αλλά άφισε και τη φρύδια της.

Rita B.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ

Άφοι Οικονομόπουλοι — Άριστειδου 3

ΤΟ ΣΠΗΤΙ ΣΑΣ

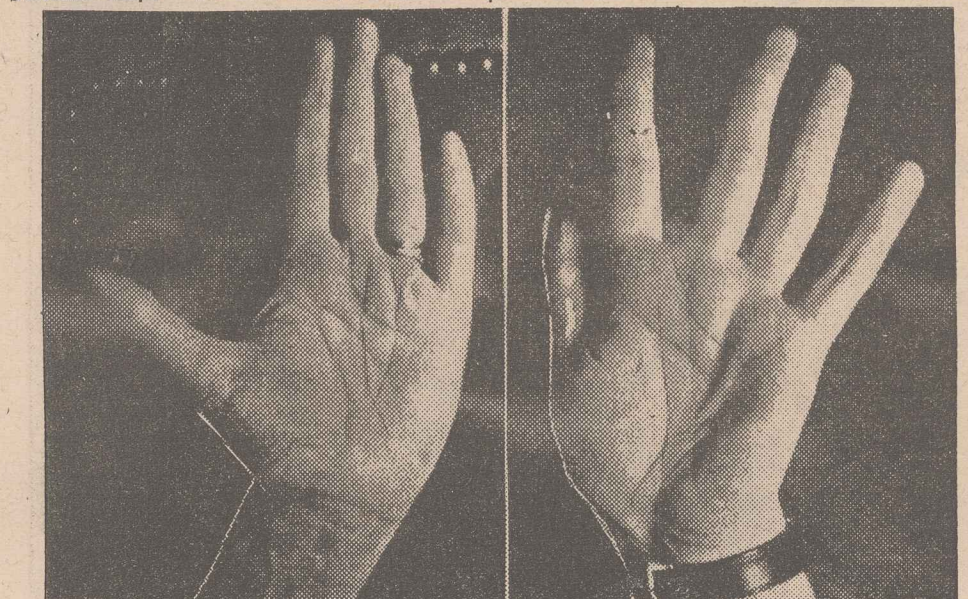
Θέλετε να γνωρίζετε τον έαυτό σας ;

ΚΥΤΑΧΤΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ

Θα μάθετε πολλά πράγματα

Ίδου και σήμερα άλλα δύο χέρια —τύποι—άπο έκεινα, που έπεδείκθσαν στους μεγαλειότους χειρομάντας του Παρισίου, και τα γενικά συμπεράσματά τους:

1.—Τό χέρι της ήθοποιου Βαλεντίνης Τεσσέ. Χέρι καλλιτεχνικού, που

ποκαλύπτει άνωτερη διανοητικότητα, άποτελουμένη από διαίθετο, όζυδέρεια και λεπτότητα. Τάσις προς την όζυθυμία και ικανότης να την συγκρατή. Θεληματικότητα περισσότερο έντοτικώδης, παρά ήθική, που την συγκρατεί με σταθερά αίσιοδξα. Τό κεφάλι κάνει συνδυασμούς, ύπολογίζει και κερδίζει πλεονεκτήματα, που ή καρδιά μοιράζει γενναϊόδωρα. Φύσις ζωηρά, που δεν εγκαταλείπει όμως τη μοίρα της στην καρδιά της. Αδιόκοποι άγώνες, αλλά με συνεχή

την εμφάνισι κυνισμού. Πολλά τυχή, που βρίσκει τη μοίρα της (εύτυχ ή άτυχή) στο αίσθημα. Η παιδική ηλικία συχνά θλιμμένη. Άσθενική κρσίσι, έδωσι για άρεκέτα χρόνια κάποια ντροπία. Κατόπιν, άποτόμωσι, ήλθε ή άπόλυτη άυτοπεποίθσι. Σε συνεχή έπαφ ή με τό κοινόν, παρά τις αντίδράσεις. Πολύ καλλιεργημένο γούστο. Άγάπη στα ταξίδια. Άνερφάνεια, θέλσισι, διάθεσις έπιδολής. Όλα ρυθμίζονται από άνωτερη διανοητικότητα.

Κάτι που πρέπει να μάθετε

ΤΑ ΑΣΤΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΑΣ

(Συνέχεια)

Ο ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ

Άπλοδή για όσους έγεννήθηκαν από τις 23 'Ιουλίου μέχρι της 22 Αύγουστου. Ο άστερισμός αυτός είναι ένας άπό τους πιο σοδαρούς και τους πιο ένδοις: ως για κάθε ύπαρξη, που θα γεννηθή κάτω άπ' αυτόν. Παίζει πολύ σπουδαίο ρόλο στ' ζωή των ανθρώπων και είναι εύτυχισ έκκεντρο, που γεννάνται στο χρονικό διάστημα από 23 'Ιουλίου μέχρι 22 Αύγουστου.

Οι λόγοι, άν και φαίνονται παράξενοι, έν τούτοις είναι πολύ άπλοί και φυσικοί. Κανένα άπολύτως μυστήριο.

Στην έποχή αυτή, τό άστρο της ημέρας, ό ήλιος, βρίσκεται στο πιο ύψηλό σημείο. Και γι' αυτό άκριβώς έκειναι, που γεννάνται κάτω άπ' τον άστερισμό του Λέοντος, συναντούν τόσο εύνοϊκές περιστάσεις στη ζωή τους, ώστε να φθάσουν πολύ ύψηλά, σε άνώτερα επίπεδα γενικής.

Και όπως ό ήλιος κατά την έποχήν αυτήν έχει τη μεγαλύτερη λαμπρότητα και ακορπίζει άθρονα φώς, έτσι άκριβώς και οι γεννηθέντες κάτω άπ' τον άστερισμό του Λέοντος είναι άνθρωποι, που έχουν στη σκέψη και στα αίσθηματά τους κάποια λαμπρότητα και διαύγεια.

Έπιπροσθέτως είναι υπέρφανοι και περιβάλλονται από τιμές και μεγαλοπρέπεια, έπιζητούν πάντοτε της δόξης και δεν παραδέχονται να τους έπισκιάζουν οι άλλοι.

Ο ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

Ο άστερισμός αυτός κανονίζει την τύχη των ανθρώπων, που γεννήθηκαν στο χρονικό διάστημα από 23 Αύγουστου μέχρι 22 Σεπτεμβρίου.

Στην παλαιότερη έποχή, ό άστερισμός αυτός είχε διαφορετική έννοια, καθάρα συμβολική, γιατί έομοιόόλιζε τό τέσσαρα κυριώτερα στοιχεία: Τή φωτιά, τό νερό, τον άέρα και τη γή.

Αυτό άκριβώς είναι έκείνο, που οι άνθρωποι του άστερισμού αυτού έχουν σπρέψη τό βλέμμα τους σε ύλιστικές τάσεις. Άσκολούνται περισσότερο με την κατάκτηση των ύλικών στοιχείων της φύσεως.

και γενικώς είναι άνθρωποι, που άποθάλπειν στην έκμετάλλευσι της γής. Μπορεί να έχουν άνώτερη πνευματικά προσόντα, μα ό πόθος προς την έκμετάλλευσι των ύλικών στοιχείων είναι πολύ ίσχυρός.

Ο ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΖΥΓΟΥ

Στον άστερισμό του Ζυγού ύπάρχονται όσοι γεννώνται στο χρονικό διάστημα άπό 23 Σεπτεμβρίου μέχρι 23 Οκτωβρίου. Την έποχή αυτή, που ό ήλιος βρίσκεται στον άστερισμό αυτό, ό ήλιος έφθισκε στη φύσι γίνεται κάτι σοδαρό και γι' αυτό τό λόγο ό άστερισμός αυτός έχει έξαιρετική σημασία για τη ζωή και τον ήρορισμό των ανθρώπων του. Γίνεται μία τεραστία πάλι, ένας άγών ζωής και θανάτου. Οι δυνάμεις, που έχουν αναπτυχθ' ά' όλο τό θέρος, περιστοιχίζονται την έποχή αυτή από την δύναμι του θανάτου.

Ο προορισμός των έξετελέσθ. Έγεννήθησαν, έδημιουργήσαν, έφεραν τους καρπούς, για τους όποιους προορίζονταν, και τώρα πιά πρέπει να σβώσουν, να πεθάνουν, να εκλείψουν άπ' τη γή. Έφθισσε τό φθινόπωρο, οι καρποί και τό φύλλα πρέπει να πέσουν και τό δέντρο θα μείνουν γυμνά.

Γι' αυτόν άκριβώς τό λόγο, οι άνθρωποι, που γεννήθηκαν κάτω άπ' τον άστερισμό του Ζυγού, παλεύουν, όπως και ή φύσις όλόκληρη. Έκουν μέσα τους έναν όκτωθριανό ρυθμό, μπορεί να ή ή κάνει.

Άπ' τη μία μεριά είναι εύάισθητοι και εύπαθείς, άλλ' άπ' την άλλη νιώθουν τους έαυτούς των ήρώσιμους, γερούς, άνδρειμένους ψυχικώς και ικανούς να παλαίψουν προς όλες τις έξωτερικές δυνάμεις, που τους περιβάλλουν.

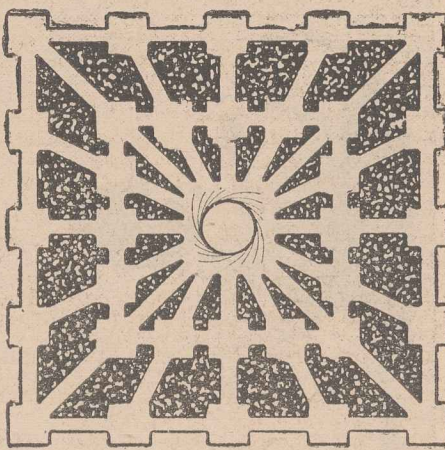
Πάντως ή θέλσις των δεν είναι πολύ ίσχυρά. Ύποχωρούν εύκολα, κάμπτονται πρό της μεγάλης έπιμονής και αυτό ό φείλεται άποκλειστικά στην ψυχική εύπάθεια, την όποιαν έχουν, ή όποια όμως είναι τόσο εύγενής, ώστε να χαρακτηρίζεται ως κάποια άνωτερή.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑΤΕ

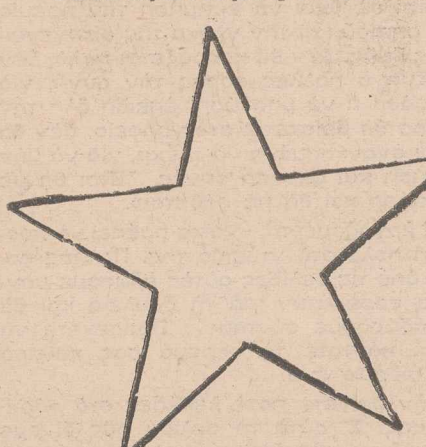
Αί διασκεδάσεις της οικογενείας

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

Μανική εικών

Τετραγωνισμός άστέρως

Ίδου ένα άστρο με πέντε ακτίνες. Πρέπει να κοπή σε 10 κομμάτια, έτσι, ώστε συναρμολογημένα κατ' άλλον τρόπον να σχηματίσουν ένα κανονικότατον τετράγωνον. Τό πρόβλημα αυτό είναι δύσκολο, αλλά όχι και άδύνατο. (Έστάλη υπό του Β. Ρ. Δ.)

Τρίγωνον

X X X X X — Παράλιος πόλις της Άχαίας
X X X X — Έκείνο που κατέχουμε.
X X X — Χρονικός σύνδεσμος.
X X — Άρθρον.
X — Φωνήν.
Και καθέτως τό ίδιο. (Άποστόλες Παθίλ)

Τά πιάτα

Στο τραπέζι κάθονται δύο παππούδες, τέσσαρες πατέρες, τέσσαρες γιοιοί και δύο έγγονια. Η υπέρτρια την ώρα που έφερνε τά πιάτα, δηλαδή ένα για τόν καθένα, σκούνταψε και τά έριξε όλα κάτω. Κατά συμπτώσειν δύο άπό αυτά έμειναν γερά. Πόσα έπασσαν; (Έστάλη υπό του Κ. Βικτ. Βουταίνου)

HELLENIC BANK TRUST COMPANY
NEA YORKE
ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.350.000
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΘΕΣΙΣ

Οι έχοντες συναλλαγές και συμφέροντα εν Αμερικη δύνανται ν' άποτείνανται είτε άπ' εύθειας προς την HELLENIC BANK TRUST Co, 51 Maiden Lane, New York U S A είτε προς την ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, εν Αθηναις μεν εις τό Κεντρικόν Κατάστημα (Υ ήρεσις Έσνασίων Αμερικης), εν ταις Έπαρχίαις δε εις τά κατά τόπους Υποκαταστήματα ηείας.

ΤΙΣ ΩΡΕΣ ΣΑΣ

Τό παινίδι της μόδας

ΑΙ ΣΤΑΥΡΩΤΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

Οριζόντιος

1. Ζώνη κερασφόρον—ήροθεσις—Πόλις του Βελγίου, καταστραφείσα κατά τόν πόλεμον.
2. Τελικός σύνδεσμος.—Έρπετόν.

Καθώς

1. Περιήφιμος γυνάικα των Άρχαίων Αθηνών.—Πόλις της Ηλείου.
2. Περιήφιμος εξερευνητής...ή παιγνίδι που τό παίζουν έσθιοι.
3. Γράμμα του αλφαθήτου.—Λίμνη της Άθουσσινος.
4. Ο μεγαλύτερος παραστάτης του Ροδανού.
5. Ύγρον έν στερεά καταστάσει.—Τά συμβόλαια συνθήας περιέχουν παινίκην...
6. Τό αρχαιότερον όνομα της Πελοποννήσου.—Έκεί όπου ό Μέγας Άλέξανδρος κατενίκησε τόν Δαρείον.
7. Άλλη όνομασία της ροδιάς (γενικής).— Γράμμα.
8. Άρχαίος ναός της Αγίνης.—Πόλις της Γαλιλαίας όπου υπεράσθη μια των συνθηκών του Μεγάλου Πολέμου ενδιόφερους ιδιαιτέρως την Έλλάδα.
9. Μόνας βόρους.
10. Γουρούνι.—Άντωνυμία.—Αιγύπτιος θεός.
11. Πρωτεύουσα Ευρωπαϊκού Κράτους.
12. Μέρος του λόγου.—Άδων διάσκαλος και βιογράφος του Άννίβα.
(Έστάλη υπό του Κ. Ι. Χαρθάτ)

Αι λύσεις

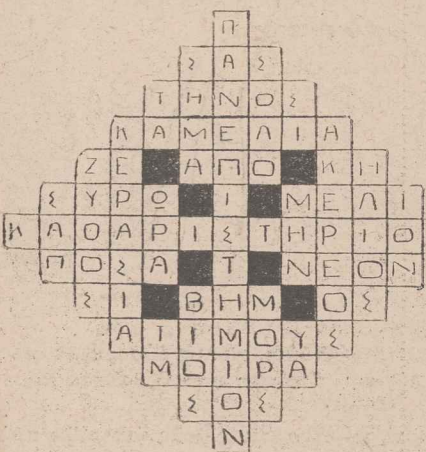
Συναρμολόγησις εικώνος

Ίδου πώς θα σχηματισθ ή εικών.

Τά μανικά δμικρον
Βαρβάρα.

Σταυρωτάι λέξεις

Ένας νόθος

Γιά να περνάτε εύάριστα τις ώρες σας, διαβάσετε πάντοτε Έσπερον. (Γή—

Ο „ΕΣΠΕΡΟΣ” ΑΠΑΝΤΑ

1. Παπ. Δραπετσώνα. Τέλειο.
2. Δωδωναίον. Μία συνθημένη ιστορία, τί βρίσκει τό έξαιρετικό.
3. Ν. Χ. Λεβ. Εύχαριστώ για τις φωτογραφίες πολύ. Και περιμένα άπ' όλους τους έρασιτέχνες φίλους να στέλλουν.
4. Α. Άργυροπού. Άδεις δημοσιεύονται πάντοτε έάντενο φύλλο δημοσιεύσεως παινιόδιον. Όθεν ήμιορείτε να την βρείτε. 5. Πλάκα. Ένταύθα. Πηγαίνετε στον κ. Σανθάκη (όδός Σταδίου 7) να σας βγάλει μία φωτογραφία. Σας περιμένω. 6. Κλαυδ. Ζακύνθον. Άν παρακαλούσθε τόν «Έσπερον», θα άπαλλαγείτε ματαίσις και άναράς αλληλογραφίας. Σήμερον δημοσιεύονται τά άνώτατα άποσταλείντων έργα στο διαγωνισμό. Διαβάστε τα για να παθώσασυ με και να παση ή «εσφορία σας, όστι άνασκώμε για τήν ύγεια σας.
7. Άλκην Μαρώνην. Σας εύχαριστώ για τά συνκατηρήρια σας, για τήν «Άγνυα» μου. Τό μυστήριό μου αυτό είναι τό νεώτερο άπό όλα. «Ευδία τραγώδια» θα δημοσιεύθ. 8. Π. Παπ. Έπίστολή σας διασταυρώθηκε με τη δημοσίευσι της «Νουλί», γνήσι που τό παίζουν έσθιοι. 9. Γ. Σπ. Πόμπιαν. Δεν γίνεται. 10. Καρανέξ. (Έλθεθ). — Ε. Δ. Καραλ. (Έλθεθ). Έγινε ή κάρη. — Νικ. Δμ. Άλεξ. (Έλθεθ). Ναο. Κάς. (Έλθεθ). 11. Νικολά Σελ. και Κορτήν. Παράς. Η Έστία σας απέτυχε. Τό έργον καλό. Άλλά καθορεύουσα φρικτή, που δεν πάει με τραγώδια. 12. Καπακταήν. Θεσσαλονίκην. Ζητάστέ τα στο Πρακτείο. Θα τα έσθ. 13. Α. Π. Χανιά. Δελτία άποστέλλεται. 14. Άναργ. Σύρον. Δημοσιεύσεως ό «Πόνος μιας καρδιάς». «Στό Γύρισμα» όχι. Μοιάζει σάν έρωτική αλληλογραφία. Και θέλω να ρωτήσω έπί τέλους πολλούς—πλείστους, γιατί νομίζω πως πρέπει να γράσουν έρωτικές έπιστολές και να τις στέλλουν στον «Έσπερο» αντί εις «Έκείνους» την σκληράν. Άσκολήστε και με κάτι άλλο. 15. Δ. Δμ. Πειραιά. Τους καλούς και όχι αβάθετες νέους οδηγώ για να προσδεύουν. Μοιάζει σάν έρωτική αλληλογραφία. 16. Γ. Σπ. Πόμπιαν. Δεν κατατάσσεται σε κανένα είδος του λόγου. Και δεν λέει και τίποτε. Έτσι, χωρίς φρόδο και χωρίς πάθος... 17. Μ. Κ. Χιον. Τό έρωτικό έγινε, άποιντίσεις μπήκαν, τό ζήτημα...τέλειωσε. Άπό σας περιμένα κάτι άνώτερο του «Έλαιο». Κ. Δ. Τροστίλ. Καυοτέρους δυστυχώς. Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΜΑΣ ΤΟ ΕΊΠΕ
ΜΑΙ Ο ΔΑΪΔΑΚΑΛΟΣ, ΠΑΪΔΕ
ΜΑΙ ΟΚΑ ΔΤΑΦΙΔΑ
ΕΧΕΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΟΡΧΑ
ΝΙΣΜΟ ΜΑΙ ΤΗΝ ΙΔΙΑ
ΘΡΕΠΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ
ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ

ΜΙΑ ΟΚΑ ΨΩΜΙ
300 ΔΡΑΜΙΑ ΚΡΕΑΣ
280 ΔΡΑΜΙΑ ΤΥΡΙ
ΤΡΕΙΣ ΟΚΑΔ. ΓΑΛΑ

ΔΙΝΕΤΕ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΑΦΙΔΑ
ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΟ ΘΡΕΠΤΙΚΗ ΤΡΟΦΗ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΠΡΟΠΟΝΗΤΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ Α.Σ.Ο.
ΑΔΕΛΦΟΙ Α. & Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ